საქართველოს რესპუბლიკა

საკვირაო გამოშვება

კვირა, 9 ოქტომბერი, 1997 წელი. № 280 (2653)

გამოდის 1990 წლის დეკემბრიდან. ფასი 40 თეთრი. თბილისის გარეთ 45 თეთრი.

პრეზიდენტმა შეიწყალა 1378 მსჯავრდებული

7 ნოემბერს საქართველოს პრეზიდენტმა ედუარდ შევარდნაძემ ხელი მოაწერა ორ ბრძანებულებას მსჯავრდებულთა შეწყალების შესახებ.

პირველი ბრძანებულების შესაბამისად შეწყალებულია 420 მსჯავრდებული, რომლებსაც ანკეთა პირველი სასამართლოსა, ნაფიცთა ანკეთ ნაკლებად მძიმე დანაშაული, მსჯავლი ანკეთ ხუთ წლამდე თავისუფლის აღკვეთა და ამავესად სასჯელს იხდიან ინოლაგორებში.

მეორე ბრძანებულებით შეწყალებულია 958 მსჯავრდებული, რომლებსაც მსჯავლი ანკეთ მოთმაში საეკალებელი ნაბმა.

საქართველოს პრეზიდენტის პრესსამსახური — საინფორმაციო.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ვიზიტი

შავი ზღვა არა მხოლოდ გვაშორებს, არამედ გვაერთიანებს

ბლინინა ჩვენს ქვეყანაში ხელმრდ მეფეს ბულგარეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ნადეჟდა მანაილოვამ საქართველოს პრეზიდენტთან ედუარდ შევარდნაძესთან 8 ნოემბერს გამართულ შეხვედრაზე.

მხარეებმა ყურადღება მიაპყრეს როგორც სახელმწიფოთაშორისი ურთიერთობის ინტენსიფიკაციის, ასევე რეგიონულ და საერთაშორისო ორგანიზაციებში თანამშრომლობის გაღრმავების აუცილებლობას.

ედუარდ შევარდნაძეს მიაჩნია, რომ საქართველო-ბულგარეთის თანხვედრი ინტერესებისა და მისწრაფებების განხორციელებისთვის დადგა ახალი ეტაპი. ორმხრივი პარტნიორობის გაძლიერებას, ევროპულ სტრუქტურებში ინტეგრაციის, „გრასეკას" პროექტის რეალური ამოქმედებისთვის საჭიროა რეალური ნაბიჯების გადადგმა.

მხარეთა ერთსულოვანი აზრით, უპირველეს პერსპექტივაა კავკასიისა და ბალკანეთის რეგიონებს ქვეყნებს შეძლონ ურთიერთობის განვითარება, რეგიონთა ინტეგსიური დიალოგის დაწყება. ასეთი ურთიერთობა აქტიურად უნდა მიმდინარეობდეს ევრაზიული დერეფნის განხორციელებაში ჩართულ სახელმწიფოებთან, ევროპულ და საერთაშორისო სტრუქტურებთან. ამ მხრივ, ედუარდ შევარდნაძის აზრით, სახარეგლო იქნება „გრასეკას" პროექტის რეალიზაციაში მონაწილე ქვეყნების ლიდერების უმაღლესი დონის შეხვედრის გამართვის ინიციატივის ხორცშესხმა.

საქართველოს პრეზიდენტთან მიღების დროს.
ბორის ადარაძის ფოტო (საქინფორმის ფოტოქრონიკა).

შეეხო რა ევროპულ სივრცესთან დაახლოების პროცესს, საქართველოს პრეზიდენტმა აღნიშნა, რომ ბულგარეთის სწრაფი ინტეგრირება კონტინენტის სტრუქტურებთან, მნიშვნელოვან გამოცდილებას შესძენს ჩვენს ქვეყანას.

იხ. მე-2 გვ.

დაჯილდოება

საქართველოს პრეზიდენტის **ბრძანებულება**

1997 წლის 6 ნოემბერი ქ. თბილისი

ბ. მაკარიძის ლირსების ორდენით
დაჯილდოების შესახებ

საქართველოს სოფლის მეურნეობის დარგის აღორძინების საქმეში შეგანილი დიდი წვლილისა და ნაყოფიერი საზოგადოებრივი მოღვაწეობისათვის საქართველოს დამსახურებული მოოგეკნიკოსი გივი მაკარიძე დაჯილდოდეს ღირსების ორდენით.

ე. შევარდნაძე.

საქართველოს პრეზიდენტის **ბრძანებულება**

1997 წლის 6 ნოემბერი ქ. თბილისი

ს. ქართველიშვილის ლირსების ორდენით
დაჯილდოების შესახებ

ქართული ხალხური ხელოვნების განვითარების, აღორძინების, მისი პოპულარიზაციისა და ნაყოფიერი საქველმოქმედო მოღვაწეობისათვის ბაღდათის რეგიონ ლაღიძის სახელობის კულტურის ცენტრის დირექტორი და რეჟისორი **ანდრო ქართველიშვილი** დაჯილდოდეს ღირსების ორდენით.

ე. შევარდნაძე.

კადრები

საქართველოს პრეზიდენტის განკარგულებით ოთარ მაზმიშვილი განთავისუფლდა მარნეულის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარის თანამდებობიდან და დანიშნა საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სახაზინო დეპარტამენტის დირექტორად.

* * *

საქართველოს პრეზიდენტის განკარგულებით შოთა მაისაშვილი დანიშნა მარნეულის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარედ.

ილია ჭავჭავაძე — 160

„სწორედ ილიას მთლიანობამ და განუყოფლობამ შექმნა ჩვენი ქვეშნის მთლიანობისა და განუყოფლობის სულიერი წანამძღვრები"

„ღმერთთან მისთვის ვლაპარაკობ, რომ წარვუძღვე წინა ერსა"

ოქტომბერ შემოდგომის უსწორო ფურცებთ შეხვდა 8 ნოემბერს ყველი საქმრეს. ლურჯი ცა დასცქეროდა ზმიათ ბაჩახჩანებელ მთებს, საქართველოს დიდი შეილის შთაგონების საგანი რომ ეახლა თავის ფრონე, იმ დიდი შეილისა, რომელსაც უფლისგანი მუფე უწოდა მადლიერმა ქართველმა ხალხმა. დიან, სწორედ თავის თაედაღებით, შედმივი ბრუნვით შმობელ ხალხზე მოიპოვა ეს გულწრფელი აღიარება თანამემამულეების ყველა თაობისა ილია ჭავჭავაძემ, რომლის დაბადებიდან 160 წლის იუბილეისადმი მიძღვნილი ზეიმი გაიმართა მის მშობლიურ ყვარელში ნოემბრის ამ შშიან ღღეს. ღღესასწაულში მონაწილეობის მისაღებად აქ ჩამოეიღნენ საქართველოს პრეზიდენტი ედუარდ შევარდნაძე, პარლამენტის თავმჯდომარე ბურბა ქვანია, სახელმწიფო მინისტრი ნიკო ლეკიშვილი, სამინისტროებისა და უწყებების ხელმძღვანელები, მწერლები და ხელოვნების მოღვაწენი.

ბაგრატ ედუარდ შევარდნაძემ ყვავილებით შეამკო ილია ჭავჭავაძის მემორიალი ყვარლის კრიბატეტთან, ქართველთა სულიერი მამის პირდაპირი შთამომავლების ზურაბ და ნიკო ჭავჭავაძეების საფლავები მათ საგვარეულო ეკლესიაში, რომელიც ამ სანებში აღადგინეს. სტუმრებმა დაათვალიერეს პოეტის სახლ-მუზეუმი.

აქვე მუზეუმის ეზოში გაიმართა სპეციმო თავყრილობა, რომელიც გახსნა საქართველოს მწერალთა კავშირის თავმჯდომარემ თამაზ წიქოვანიძემ. მწერალმა ელგუჯა მაღრაძემ, ყვარლის პირველი სკოლის მეთვრამეტე კლასის მოსწავლემ ეკა ელიაშვილმა, საქართველოს გენათლების მინისტრმა თამაზ კვაჭანტირაძემ, პოეტმა ჯანსუდ ჩარკვიანმა, ცაგერისა და სვანეთის ეპისკოპოსმა ნიკოლოზმა, აკადემიკოსმა კოტე წერეთელმა, ყვარლის რაიონის გამგეებელმა დავით ლაფაჩიშვილმა და სხვებმა აღნიშნეს, რომ საქართველოს დიდ შეილთა შორის აღმატებული ილია ჭავჭავაძის სიცოცხლის ყოველი ღღე იყო მოწამებრივი და მაგალითი საკუთარი არსის მამულის საკურთხეველზე მიგანსა. სწორედ ამიტომ შერაცხა იგი ქართველმა მართლმადიდებლურმა ეკლესიამ წმინდანად, რითაც დაკანონა მისი მარადიული, სულიერი ერთიანობა მშობლიურ ერთან. ამიტომ უკვლავეა იგი, რადგანაც უქედაეი თვით ქართველი ერი.

მიგინაზე სიტყვა წარმოთქვა საქართველოს პრეზიდენტმა ედუარდ შევარდნაძემ.

საინფორმაციო.

საქართველოს პრეზიდენტის **ედუარდ შევარდნაძის** სიტყვა

ძვირფასო თანამემამულენო, ძვირფასო კახელებო,

ყვარლის, კახეთის მადლიან მინაზე, ამ კუთხისა და სრულიად საქართველოს დიდი შვილის ილია ჭავჭავაძის დღეობაში მონაწილეობა ყოველთვის, ყველა დროს განსაკუთრებული პატივი და სიხარულის მომგვრელი უფლება იყო ჩემთვის და არა მარტო ჩემთვის, ყველა ქართველისათვის, — უფლება იმისა, რომ სრულიად საქართველოს სახელით კიდევ ერთხელ მოვეფერო ჩვენს საყვარელ კუთხეს, ჩვენი სამშობლოს სიმდიდრისა და ძლიერების უშრეტ წყაროს — ჩვენს, ჩემს კახეთს და კვლავ მივაგო პატივი იმ დიდ მამულიშვილს, რომელიც აქ, თქვენს შორის დაიბადა დიდი ქართული ტრადიციის ძუძუნაწოვ ჭავჭავაძეთა ოჯახში.

ილია ჭავჭავაძის ეროვნული ფენომენი განუყოფელია კეთილისაგან. ყვარლის მთების კვლავაც დასტრიალებს მისი სული და აქედან ეფერება სათაყვანებელ სამშობლოს — საქართველოს.

ჭავჭავაძეთა დიდმა გვარმა, დიდმა ოჯახმა და მისმა უთვალსაჩინოესმა წარმომადგენელმა ილია ჭავჭავაძემ აქ შეესვეს საქართველოს სადღეგრძელო და ამ ფიცის, ამ სადღეგრძელოს ერთგული იყვნენ და არიან ქიდეც. ილია ჭავჭავაძე, უპირველესად, თქვენი სისხლი და ხორცია, თქვენი ნიჭი და ძალაა, ამ მიწა-წყლის ძალაა. მისი სიყვარული და ერთგულება კახეთში სამარადჟამოდ დაფუძნებული ქართველი კაცის სიყვარული და ერთგულებაა. სწორედ ამიტომ, განსაკუთრებული ომახიანობით კახეთში ითქმის დიდი ილია ჭავჭავაძის სადღეგრძელო და სადიდებელი.

იხ. მე-2 გვ.

ილია ჭავჭავაძე – 160

საქართველოს პრეზიდენტის ედუარდ შევარდნაძის სიტყვა

ილიას სწორედ მშობლიური კუთხიდან გამოჰყვა ძარღვიანი ქართული, მე ვიტყოდი ფუძე-ქართული, რომელმაც უკვე სრულიად საქართველო მოიცვა. კახელთა ჯიქური შეუპოვრობა (არ გეწყინოთ ეს), უშიშრობა და სიფიცხეც ყლინდებოდა ილიას ყოველსმძღვი აზრში, რომელსაც ხშირად „ეშიშველებდა“ ხოლმე მახვილივით საქართველოს ინტერესების დასაცავად. განა ილიას ბრძოლის უნარი, თუ გნებავთ ბრძოლისმოყვარეობაც, — გამოვლინება არ არის იმ უტეხი გენიისა, რომლითაც კახეთმა საუკუნეთა განმავლობაში, თუ შეიძლება ასე ითქვას, „ზურგი გადადარია“ და გადაარჩინა დაჭრილი საქართველო. ილიას თითოეული სიტყვაში იგრძნობა ეს ენინ — ენინ ბრძოლისა სისხლის უკანასკნელ წვეთამდე, ბოლო ამოსუნთქვამდე.

როგორც კი ილიას შეუპოვრობას, ბრძოლის ნიჭსა და უნარს ვახსენებთ, უეჭველად უნდა გავიხსენოთ ამ მადლიანი მიწის მეორე დიდი ოფისებაც — სიყვარულის, სათნოების, მატკივების, სიმშვიდისა და თანადგომის უნარი. ყველა ეს თვისება ილია ჭავჭავაძისათვის უხვად გაიღო ამ ადგილის დედამ და მისი მეშვეობით გადაადგარა სათნოების კალთა მთელს საქართველოს. ილია ხომ ათწლეულების განმავლობაში, — ბოროტად გაღიავებული თესლის მუხთლობამდე — საქართველოს სულის მესაიდუმლე, მისი ტკივილის მომშუშებელი, თანადგომისა და შემწყნარებლობის დამამკვიდრებელი იყო. სწორედ ილიას ამ მთელიობამ და განუყოფლობამ შექმნა ჩვენი ქვეყნის მთლიანობისა და განუყოფლობის სულიერი წანამძღვრები. ილია ჭავჭავაძემ ხომ პირველმა, საუკუნეთა შემდგომ, დაინახა ერთიანი და განუყოფელი საქართველო — ის საქართველო, რომლისთვისაც ამჟამად ვიბრძვით და ვიღვწით ყველანი.

და კიდევ ერთი იპოსტასი ილიას ნიჭისა — ბუნებითი თავისუფლება. ილია თავისუფალ კაცად დაიბადა იმ ეპოქაში, როდესაც მის ერს ქვეყანა „თავად არ ეყოფნოდა“. სწორედ ამიტომ შეძლო მან ქვეყნის განთავისუფლება.

არა სისხლითა და ომით, არამედ სიტყვით, წიგნითა და რწმენით, ილიას საქართველო შინაგანად, სულიერად თავისუფალია, რომელსაც ვერას დაიკლებდა და დაიკლებს ნებისმიერი იდეოლოგიური თუ გეოპოლიტიკური ხუნდი.

ესეც ხომ ამ მიწა-წყლის ნიჭია, ჩემი ამაყო, თავნება, მარად ქედმოუხრელო და ერთგულო კახელებო. გილოცავთ ილიას დღეობას. თქვენი სახით ჯულოცავ სრულიად საქართველოს.

დაე, გვფარავდეს და ძალას გვმატებდეს დიდი ილიას აჩრდილი, საქართველოს თანამდევი უკვდავი სული, კვლავაც სიყვარულით რომ შემოგეცქერის ყვარლის მთებიდან.

ახლა, იმ რატორიკულ კითხვაზე, რომელიც თავის დროზე დასვა ილიამ და დღეს ბატონმა თამაზ წივწივაძემ შემახსენა. — მამულო საყვარელო, შენ როსღა აყვავდები?

მე შემიძლია გაბედულად განვაცხადო, რომ საქართველო დღეს ის ქვეყანაა, რომელსაც თავისუფალი და დამოუკიდებელი შეიძლება ვუწოდოთ. ბევრი მოუშუშებელი ტკივილით, დაკარგული აფხაზეთით, გაუმთლიანებელი, მაგრამ მაინც აყვავების გზაზე მდგომი ქვეყანა.

დღეს, სწორედ ილიას ხსოვნასთან, მის 160 წლისთავის იუბილესთან დაკავშირებით მართებულად მიმაჩნია რამდენიმე სიტყვა ვთქვა ჩემი ოპონენტების საყურადღებოდ. ჩვენ მოკლე მესხიერება გვაქვს — ეს ადამიანის თანმდევი სენია. ჩვენ ხშირად გვიკოჟიენებენ: რა შეიცვალა? ვიყავით მშიერი და დავრჩით მშიერი. მინდა შეგახსენო მათ, თუ რანი ვიყავით ჩვენ ესენი წარმდინმე წლის წინათ. შეგახსენო სამოქალაქო ომი, რომელიც მძვინვარებდა საქართველოს მთელ რიგ რეგიონებში, გაწამაწურებით თბილისში. შეგახსენო, როგორ ბომბავდნენ დედაქალაქის ცენტრს და გვიბარდავდა, როცა შენობები, მათ შორის, საცხოვრებელი სახლები, ინგარეოდა. მე მინდა შეგახსენოთ ის სისხლიანი დღეები, რომლებიც ჩვენ აფხაზეთში და აფხაზეთის შემდეგ გადავიტანეთ. მე შემიძლია შეგახსენოთ თქვენ ის ხანგალი, რომელიც ჩვენ ზურგში ჩაგვცეს ჩვენმა ძმებმა, ჩვენმა სისხლმა და ხორცმა და რის გამოც დაიცა სოხუმი. მინდა შეგახსენოთ ერთ-ერთი ქვეყნის დედაქალაქიდან წამოსული ბრძანება, რომ სოხუმის დაცვეული ბატალიონები მოხსნილიყვნენ პოზიციებიდან. და მართლაც მოიხსნენ — მეორე დილით გავიდნენ სოხუმიდან, იმ ხალხთან ერთად, ვინც მათთან იდგა. ეს ჩვენმა მოძმეებმა გააკეთეს — ჩვენმა სისხლმა და ხორცმა. ნუ დაგავიწყდებათ ეს. მე მინდა შეგახსენოთ, როგორ დათარეშობდნენ შეიარაღებული ბანდიტები აქ, კახეთში, მთელ საქართველოში, როგორ აწიოკებდნენ ადამიანებს, ოჯახებს, როგორ ძარცვავდნენ რკინიგზებს, ქარხნებს, ფაბრიკებს. ყველაფერი ეს იყო და არცთუ ისე შორეულ წარსულში, ეს გუშინდელი ჩვენი დღეა.

დღესაც ვერ არის საქართველო მოსვენებული, მაგრამ ქვეყანა დადგა აყვავების გზაზე, ჩვენ ვისწავლეთ უცხოეთის ბაზრებზე შესვლა, ჩვენ 90 ქვეყანასთან გვაქვს სავაჭრო ურთიერთობა, ჩვენ მთელი მსოფლიო გვნდობს როგორც დემოკრატიულ და სწორაფად განვითარებად ქვეყანას.

სწორაფად მივდივართ, თუმცა სტატრი ძალიან მძიმე იყო. მაინც გვიკოჟიენებენ, მაინც მოგვიწოდებენ გათიშვისაკენ, ერომანიეთის დაპირისპირებისაკენ. სხვათა შორის, მაშინ, როცა შეიარაღებულ ბანდებს სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლა გამოუცხადეთ, კახეთში ჩამოვედი და სწორედ თელავის თეატრში დაირეკა დიდი ზარი იმისა, რომ დღოა ბოლო მოიღეს შეიარაღებული ბანდიტების თარეშს მთელს საქართველოში. ეს აღსრულდა და გადამწყვეტი სიტყვა კახელებმაც თქვეს. მადლობა თქვენ ამისათვის.

მაგრამ დღეს იგივე ხალხს გმირებად სახავენ. ვერ გახდებიან ისინი საქართველოს გმირები. საქართველოს გმირები დღეს ისინი არიან, ვინც ვენახს ელოლიავებენ, ვინც ითმენს ჩვენს გაჭირვებას. ჩვენ გაგიღებით უკეთესი, თუმცა მაინც ძმიმე ბოლო ზამთარი გვაქვს, მაგრამ გარწმუნებთ, კიდევ ერთი წელი და საქართველო ენერგეტიკული კრიზისიდან გამოვა, კიდევ ბევრი რამ შეგვემატება. რუსთავი ამუშავდა, ზესტაფონი ამუშავდა, ჭიათურა ამუშავდა. შეიქმნა ათასობით, ათიათასობით სამუშაო ადგილი.

და ამ დროს თბილისში დაძრწიან ვიღაც-ვიღაცეები, პიროვნებები, რომლებიც ხალხმა გამოაპანღურა ძველი პარლამენტიდან, ახალში აღარ აირჩია, ნდობა აღარ გამოუცხადა და დღეს ისინი მოუწოდებენ ხალხს: გამოდით ქუჩაში, გავმართოთ მიტინგები, დემონსტრაციები, იქნებ სადმე ისევ სისხლი დაიღვაროს, იქნებ მთავრობა იძულებული გახდეს გაისროლოს და მაშინ ჩვენი დრო მოვა. თქვენ კარგად იცით, რას ნიშნავს ეს.

მინდა შეგახსენოთ: ილია ერთხელ არ მოუკლავთ საქართველოში. ილია ათასჯერ მოკლეს. ის მხოლოდ ერთხელ მოკლეს ფიზიკურად, ათასჯერ — მწარე სიტყვით, ბინძური სიტყვითა და ბინძური ეპითეტებით. ესეც ფაქტია. მინდა შეგახსენოთ ილიას სიტყვები: აღვირახსნილი ვარჯიშობა კალმისა, თუ სიტყვისა, იმოდენად ხშირია ჩვენში, რომ შეუძლებელია კაცმა ყურადღება არ მიაქციოს. არ ვიცი, რათა გვგონია ხოლმე სულელნი მხოლოდ ისინი, ვიზედაც ლაპარაკის ენინ მოგვადგა.

ილია არაერთხელ ჩიოდა იმის შესახებ, რომ საქართველოში არაფრად ღირდა ადამიანის შეურაცხყოფა.

დღეს აქ, კახეთის მიწაზე, ილიას სამშობლოში მინდა ვთქვა: დღესაც ბევრ ადამიანს კლავენ ბინძური და მწარე სიტყვებით.

ალბათ, ესეც გასაკვირია, ესეც დემოკრატიის კეკეილებია, მაგრამ ხალხი უნდა დაირაზმოს, იმისათვის, რომ სიმარილი დამკვიდრდეს საქართველოში. როგორც პირდაპირი, ასევე გადატანითი მნიშვნელობითაც, ილიას მკვლელობა მაგალითი უნდა იყოს მთელი საქართველოსთვის. განა ჩვენ სინამდვილეში არ გამოსაალმეს სიცოცხლეს შესანიშნავი პიროვნება და უაღრესად ნიჭიერი კაცი — სოლიკო ხაბიშვილი? განა ჩვენ სინამდვილეში არ დახვრიტეს სუპარტისტებმა უბრწყინვალესი საზოგადო მოღვაწე ყიოული შარტავა? განა ჩვენ სინამდვილეში არ მოკლეს ტერორისტებმა დიდი მომავლის მქონე პოლიტიკოსი გია ჭანტურია, განა გულუა და სხვები? ბოლოს და ბოლოს, განა ჩვენ სინამდვილეში, სულ რაღაც ორი წლის წინათ არ ალმაროეს ხელი საქართველოს პრეზიდენტზე და მხოლოდ ღმერთის სასწაული იყო, რომ ის გადარჩა?

ფხიზლად უნდა იყოს საქართველო.

ჩვენ მივდივართ აყვავების გზით, ჩვენ მივდივართ გაერთიანებისა და გამლიანების გზით. ილია, ეს უზარმაზარი ფანტაზიის მქონე მწერალი და საზოგადო მოღვაწეც კი, ვერ იოცნებებდა, რომ საქართველოს მთელი მსოფლიო აღიარებდა. დღეს ჩვენ მილიონერნი, ათიოსმილიონერნი, ასეულმილიონერნი მეგობარი გვყავს. ისინი ჩვენ მეგობრებად, მხარში გვიდგანან.

ფრთხილად უნდა ვიყოთ.

ერთიანობისთვის, დამოუკიდებლობისთვის, ერთმანეთის გაგებისთვის კიდევ უფრო გულიანად უნდა ვიბრძოლოთ, ისე, როგორც ამას დიდი ილია აკეთებდა, რომელსაც შეეძლო მწარე სიმარცილისათვის თვალი გაეცხრობინა, ისევ ქვეყნის მარცხზე, მანკიერებაზე ისე ელაპარაკა, როგორც „კაცია-ადამიანში“ თქვა, თავისი ქვეყნის დედა, ბედკრული დედა ისე დაეხატა, როგორც „ოთარაანთ ქვრივში“, რომელშიც ქართველი ქალის სინდისი, ნამუსი, გამძლეობა განასახიერა.

მინდა სწორედ ამ ჭრილში ვუთასუხო ისტორიულ კითხვას — მამულო საყვარელო, შენ როსღა აყვავდები?

აყვავდები შენ, ჩემო მამულო, თუკი იქნება ჩვენი ხალხი დარაზმული ერთიანები, გაუნყოფელი, დამოუკიდებელი და თავისუფალი საქართველოსათვის.

დასასრული. დასაწყისი იხ. პირველ გვერდზე.

ვიზიტი

შავი ზღვა არა მხოლოდ გვაშორებს, არამედ გვაერთიანებს

ბულგარეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა გამოსცა მისი. მოიგრობის ყოველმხრივი მშადყოფნა, ეწარეგული ნაბიჯები გადადგას ბულგარეთისა და საქართველოს შედგომი დაახლოებისა და ევროპიული საგრანსპორტო დერეფნის ინტენსიური ამოქმედებისათვის. ნადეკდი მიხაილოვას განცხადებით, ბულგარეთი დაინტერესებულია, აქტიური მონაწილეობა მიიღოს საქართველოს, აზერბაიჯანისა და უკრაინის ეკონომიკურ კოოპერატიბაში. ორმხრივი საქმიანი კავშირურთიერთობის გაღრმავებისაკენ მიმართული ძალისხმევა უკვე გამოიხატა საგარეო საქმეთა მინისტრის ვიზიტის ფარგლებში ამ ქვეყნის ბიზნესმენთა საინტერესო შეხვედრებით მთელ ქართველ კოლეგებთან. აღსანიშნავია, ასევე, რომ ბულგარეთის გრანსპორტის სამინისტრო ისალეკს საკითხს საქართველოს ნაესადეკურებში წარმომადგენლობის დაფუძნების თაობაზე.

შეხვედრის მონაწილეთა აზრით, თანამშრომლობის დინამიკურად წარმართავს ხელს შეუწყობს სამართლებრივი ბაზის გაფართოება და საელჩოების ეფექტიანი ფუნქციონირება. მაგალმხრივი კავშირურთიერთობის ახალ ეტაპზე აყენებს, მხარეთა შეფასებით, მძლავრ ბგიმულს შესძენს ახლო მომავალში ბულგარეთში დაეკვამილი საქართველოს პრეზიდენტის ოფიციალური ვიზიტი.

საქართველოს პრეზიდენტის პრესსამსახური — საინფორმაციო.

„საქართველო მიესალმება ბულგარეთის როლის ზრდას ევროპულ პროცესებში“

„ამ ბოლო დროს სულ უფრო ინტენსიური ხდება ბულგარეთ-საქართველოს ურთიერთობა. საქართველო მიესალმება ბულგარეთის როლის ზრდას ევროპულ პროცესებში. მიიჩნევს მას აღმოსავლეთ ევროპაში სასურველ პარტნიორად და ორმხრივი ურთიერთობის გაფართოებას მნიშვნელოვან ფაქტორად აღიქვამს“, — ასე დაიწყო 8 ნოემბერს საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრის არაკლი ფანცარიშვილისა და ბულგარეთის რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის ნადეჟდა მიხაილოვას შეხვედრა.

შემდეგ მხარეები შეეხნენ კავკასიაში არსებულ პოლიტიკურ ვითარებას და აფხაზეთსა და ზედ ქართლში შექმნილ მდგომარეობას, აფხაზეთის კონფლიქტის მოგვარებაში რეგიონის ქვეყნების ნართვის შესახებ კონფლიქტების დაძლევის მეშვეობით.

საქართველოსა და ბულგარეთის ურთიერთობის პრიორიტეტული სფეროა თანამშრომლობა გრანსპორტის დარგში. ამ თანამშრომლობას, კერძოდ კი, ხაბორნე შეურნეობის გაწვეთარებას ფიდი წესალის შეგნა შეუძლია „ტრასეკის“ პროექტის განხორციელების საქმეში. უნდა გაიაქტიურდეს შემთობა საქართველოს-ბულგარეთის შორის ეიფფილ საშეუნნეო კავშირურთიერთობის აღდგენისა და გაფართოებისათვის ახალი ძირითების გათვალისწინებით. მნიშვნელოვანი ადგილი ამ კავშირურთიერთობის აღდგენაში უკავია სოფლის მეურნეობის, გურამბის და მსუბუქი მრეწველობის დარგებში თანამშრომლობას.

თანამშრომლობის უფედგრეი განვითარებისათვის

1995 წლის 19 იანვარს ბულგარეთის დედაქალაქ სოფიაში ხელმოწერილი ხელშეკრულების სარაგიფეკადეო საგელების გაეკლის ოქმს — „საქართველოს რესპუბლიკასა და ბულგარეთის რესპუბლიკას შორის მეგობრული ურთიერთობისა და თანამშრომლობის შესახებ“ — ხელი მოაწერეს საქართველოსა და ბულგარეთის რესპუბლიკის საგარეო-პოლიტიკურ უწყებათა ხელმძღვანელებმა საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროში 8 ნოემბერს გამართული შეხვედრის შემდეგ.

მინისტრებმა თქვეს, რომ ევროპა-აზიის საგრანსპორტო დერეფნის პროექტის განხორციელების ხელშეწყობის მიმართ, საჭირო საქართველოსა და ბულგარეთის შორის საბორნე მიმოსვლის განეთარება. როგორც ცნობილია, სადღეისოდ მოქმედებს საბაგომიბილო-ხაბორნე ხაზები ფოთი-ბურგასისა და ფოთი-ვარნას მიმართულებით.

მინისტრებმა, აგრეთვე, განაცხადეს, რომ ჩვენმა ქვეყნებმა მხარი უნდა დაუჭიროს ერომანეთის ინიციატივებსა და წინადადებებს სხვადასხვა საერთაშორისო ორგანიზაციასა თუ ფორუმზე.

საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს პრესსამსახური — „საინფორმაციო.

დასასრული. დასაწყისი იხ. პირველ გვერდზე.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს კანონი

„საქართველოს მოქალაქეების საქართველოს რესპუბლიკიდან დროებით გასვლის და საქართველოს რესპუბლიკაში შემოსვლის წესების შესახებ“ საქართველოს რესპუბლიკის კანონში ცვლილებების შეტანის თაობაზე

საქართველოს პარლამენტი **ადგენს:**

1. „საქართველოს მოქალაქეების საქართველოს რესპუბლიკიდან დროებით გასვლის და საქართველოს რესპუბლიკაში შემოსვლის წესების შესახებ“ საქართველოს რესპუბლიკის 1993 წლის 7 დეკემბრის კანონში (საქართველოს პარლამენტის უწყებები, 1993 წ., №№ 2-3, მუხ. 223) შეგანილ იქნეს შემდეგი ცვლილებები:

1. კანონის სათაურსა და გექსტში სიტყვები „საქართველოს რესპუბლიკა“ შეიცვალოს სიტყვით „საქართველო“.

2. მუხლის პირველ აბზაცში სიტყვების „საკანონმდებლო აქტებია“ შემდეგ დავამატოს სიტყვები „საქართველოს კონსტიტუციაა“.

3. მუხლის მე-5 აბზაცში სიტყვები „მინისტრთა კაბინეტი“ შეიცვალოს სიტყვით „კანონმდებლობა“.

4. მუხლის მე-2 აბზაცში, მე-12 მუხლში და მე-18 მუხლის პირველ აბზაცში სიტყვები „მინისტრთა კაბინეტის მიერ“ შეიცვალოს სიტყვით „კანონმდებლობით“.

5. მუხლის სიტყვები „მინისტრთა კაბინეტს“ შეიცვალოს სიტყვით „პრემიერს“, ხოლო სიტყვები „მინისტრთა კაბინეტის დადგენილება“ შეიცვალოს სიტყვებით „საქართველოს პრემიერის ბრძანებულება“.

6. მუხლის მე-2 აბზაცში სიტყვები „მინისტრთა კაბინეტს“ შეიცვალოს სიტყვით „პრემიერს“, ხოლო მუხლის აბზაცში სიტყვები „მინისტრთა კაბინეტის დადგენილება“ შეიცვალოს სიტყვებით „საქართველოს პრემიერის ბრძანებულება“.

7. თუ შესაძლებელია რამდენიმე აბზაცისაგან, ისინი დაინომროს თანამიმდევრობით, არაბული ციფრებით, პუნქტებად, ხოლო პუნქტების აბზაცების თანამიმდევრობა აღინიშნოს ანბანის მიხედვით და ჩაითვალოს ქვეპუნქტებად.

II. ეს კანონი ამოქმედდეს გამოქვეყნებისთანავე.

საქართველოს პრეზიდენტი
ედუარდ შევარდნაძე.

თბილისი, 1997 წლის 16 ოქტომბერი.

საქართველოს კანონი

„ინვალიდთა სოციალური დაცვის შესახებ“ საქართველოს რესპუბლიკის კანონში ცვლილებების შეტანის თაობაზე

საქართველოს პარლამენტი **ადგენს:**

1. „ინვალიდთა სოციალური დაცვის შესახებ“ საქართველოს რესპუბლიკის 1995 წლის 14 ივნისის კანონში (საქართველოს პარლამენტის უწყებები, 1994-95 წ. წ., №№ 27-30, მუხ. 633) შეგანილ იქნეს შემდეგი ცვლილებები:

I. სათაურსა და გექსტში სიტყვები „საქართველოს რესპუბლიკა“ შეიცვალოს სიტყვით „საქართველო“.

2. პრეამბულაში სიტყვები „რუსეთის ფედერაციის სხვა მოქალაქეთა“ შეიცვალოს სიტყვებით „სხვა პირთა“.

3. მე-9 მუხლის პირველ აბზაცში და მე-16 მუხლში სიტყვები „მმართველობის რესპუბლიკური და ადგილობრივი“ შეიცვალოს სიტყვებით „ხელისუფლების უმაღლესი, ადგილობრივი თვითმმართველობისა და მმართველობის“.

4. მე-9 მუხლის მე-3 აბზაცში სიტყვები „მინისტრთა კაბინეტი“ შეიცვალოს სიტყვით „პრემიერი“.

5. მე-11 მუხლში და 27-ე მუხლის მე-2 აბზაცში სიტყვები „სახელმწიფო მმართველობის ადგილობრივი“ შეიცვალოს სიტყვებით „ადგილობრივი თვითმმართველობისა და მმართველობის“.

6. 22-ე მუხლის მე-3 აბზაცში სიტყვები „მმართველობის ცენტრალური და ადგილობრივი“ შეიცვალოს სიტყვებით „ხელისუფლების უმაღლესი, ადგილობრივი თვითმმართველობისა და მმართველობის“.

7. 29-ე მუხლის პირველ აბზაცში სიტყვა „რუსეთი“ შეიცვალოს სიტყვით „ცენტრალური“.

8. თუ შესაძლებელია რამდენიმე აბზაცისაგან, ისინი დაინომროს თანამიმდევრობით, არაბული ციფრებით, პუნქტებად, ხოლო პუნქტების აბზაცების თანამიმდევრობა აღინიშნოს ანბანის მიხედვით და ჩაითვალოს ქვეპუნქტებად.

II. ეს კანონი ამოქმედდეს გამოქვეყნებისთანავე.

საქართველოს პრეზიდენტი
ედუარდ შევარდნაძე.

თბილისი, 1997 წლის 16 ოქტომბერი.

საქართველოს კანონი

„პოლიციის შესახებ“ საქართველოს რესპუბლიკის კანონში ცვლილებების შეტანის თაობაზე

საქართველოს პარლამენტი **ადგენს:**

1. „პოლიციის შესახებ“ საქართველოს რესპუბლიკის“ 1993 წლის 27 ივლისის კანონში (საქართველოს პარლამენტის უწყებები, 1993 წ., № 9, მუხ. 187) შეგანილ იქნეს შემდეგი ცვლილებები:

1. კანონის სათაურსა და გექსტში სიტყვები „საქართველოს რესპუბლიკა“ შეიცვალოს სიტყვით „საქართველო“, ხოლო სიტყვები „სამსახურებრივი დანაშაულების ეციხესასრული იარაღი“ – სიტყვებით „სამსახურებრივ-სამგზაო იარაღი“.

2. მუ-3 მუხლის მე-2 აბზაცში სიტყვები „სახელმწიფოს შეთარეის და მინისტრთა კაბინეტის“ შეიცვალოს სიტყვებით „საქართველოს პრემიერის“, ხოლო მე-4 აბზაცში და 32-ე მუხლის მე-2 აბზაცში სიტყვები „ხელისუფლებისა და მმართველობის ადგილობრივი“ – სიტყვებით „ადგილობრივი თვითმმართველობისა და მმართველობის“.

3. მუ-8 მუხლის მე-16 პუნქტიდან ამოღებულ იქნეს წინადადება „(ამ ობიექტების ნუსხას ამტკიცებს საქართველოს რესპუბლიკის მინისტრთა კაბინეტი)“.

4. მუ-9 მუხლის მუ-18 პუნქტიდან ამოღებულ იქნეს სიტყვები „ეციხესასრული იარაღითა და საბრძოლო მასალით მოვაჭრე მაღაზიის“.

5. მუ-12 მუხლის მუ-4 აბზაცი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„პოლიციის შეიარაღებაში არსებულ სპეციალურ საშუალებათა შენახვის, გარეცხვა და გამოყენების წესი დგინდება საქართველოს მინაგან საქმეთა სამინისტროს ნორმატიული აქტებით“.

6. მუ-13 მუხლის მუ-10 აბზაცი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„პოლიციის შეიარაღებაში არსებული ეციხესასრული იარაღის და საბრძოლო მასალის ნუსხა დგინდება საქართველოს კანონმდებლობით“.

7. მუ-16 მუხლის მუ-7 აბზაცში სიტყვები „მინისტრთა კაბინეტი“ შეიცვალოს სიტყვით „პრემიერი“.

8. 21-ე მუხლის პირველ აბზაცში სიტყვები „წესს ამტკიცებს საქართველოს რესპუბლიკის მინისტრთა კაბინეტი“ შეიცვალოს სიტყვებით „წესი განსაზღვრება საქართველოს მინაგან საქმეთა სამინისტროს ნორმატიული აქტებით“.

9. 28-ე მუხლში სიტყვები „საქართველოს რესპუბლიკის მინისტრთა კაბინეტის მიერ დადგენილი“ შეიცვალოს სიტყვებით „საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი“.

10. 31-ე მუხლის ბოლო აბზაცი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„საქართველოს მინაგან საქმეთა სამინისტროს თანამშრომლების სოციალური დაცვის გარანტიები განისაზღვრება ამ კანონით და სხვა ნორმატიული აქტებით“.

11. ამოღებულ იქნეს 36-ე მუხლი.

12. თუ მუხლი შედგება რამდენიმე აბზაცისაგან, ისინი დაინომროს თანამიმდევრობით, არაბული ციფრებით, პუნქტებად, ხოლო პუნქტების აბზაცების თანამიმდევრობა აღინიშნოს ანბანის მიხედვით და ჩაითვალოს ქვეპუნქტებად.

II. ეს კანონი ამოქმედდეს გამოქვეყნებისთანავე.

საქართველოს პრეზიდენტი
ედუარდ შევარდნაძე.

თბილისი, 1997 წლის 16 ოქტომბერი.

საქართველოს კანონი

„კომუნალური მეურნეობის შესახებ“ საქართველოს რესპუბლიკის კანონში ცვლილებებისა და დამატებების შეტანის თაობაზე

საქართველოს პარლამენტი **ადგენს:**

I. „კომუნალური მეურნეობის შესახებ“ საქართველოს რესპუბლიკის 1995 წლის 7 მარტის კანონში (საქართველოს პარლამენტის უწყებები, 1994-1995 წ. წ., №№ 23-26, მუხ. 546) შეგანილ იქნეს შემდეგი ცვლილებები და დამატებები:

I. კანონის სათაურსა და გექსტში სიტყვები „საქართველოს რესპუბლიკა“ შეიცვალოს სიტყვით „საქართველო“, ხოლო სიტყვა „კომუნალური“ – სიტყვით „სანიანო-კომუნალური“.

2. პრეამბულის პირველ აბზაცში სიტყვები „საკანონმდებლო და სხვა ნორმატიული აქტების“ შეიცვალოს სიტყვით „კანონმდებლობის“.

3. თუ მუხლი შედგება რამდენიმე აბზაცისაგან, ისინი დაინომროს თანამიმდევრობით არაბული ციფრებით, პუნქტებად, ხოლო პუნქტების აბზაცების თანამიმდევრობა აღინიშნოს ანბანის მიხედვით და ჩაითვალოს ქვეპუნქტებად:

4. პირველი მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 1. საქართველოს კანონმდებლობა სანიანო-კომუნალური მეურნეობის სფეროში

საქართველოს კანონმდებლობა სანიანო-კომუნალური მეურნეობის სფეროში შედგება საქართველოს კონსტიტუციის, ამ კანონისა და სხვა ნორმატიული აქტებისაგან“.

5. მუ-2 მუხლის სიტყვა „კომუნიკაციების“ შემდეგ დავამატოს სიტყვა „ტექნიკური“.

6. მუ-5 მუხლის პირველი წინადადება და „დ“ ქვეპუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„სიერთო ტექნიკურ პოლიტიკას სანიანო-კომუნალური მეურნეობის დარგში ახორციელებს საქართველოს ურბანიზაციისა და მშენებლობის სამინისტრო, რომლის კომპეტენციაშია“:

„დ) ტერიტორიული ერთეულების სანიანო-კომუნალური მეურნეობის ორგანიზაციებისა და საწარმოების საქმიანობის პერიოდულად გაეცნობა-ვლენა, სათანადო ორგანიზაციულ-ტექნიკური ღონისძიებების განხორციელება მათ საქმიანობაში გამოვლენილი ნაკლოვანებებისა და დარღვევების გამოსასწორებლად, საკუსლუტაციო წესებისა და ნორმების დადგენა“.

მუ-5 მუხლს დავამატოს შემდეგი შინაარსის „ე“ და „ვ“ ქვეპუნქტები:

„ე) სანიანო-კომუნალური მეურნეობის ტექნიკური ექსპლუატაციისა და რემონტის ორგანიზაციის საკითხების გადაწყვეტა და მისი სრულფასოვანი ფუნქციონირების უზრუნველსაყოფად სამართლებრივი ბაზის შექმნა;

ვ) ბინის ქირისა და საცხოვრებელი სახლის ტექნიკური მომსახურების, აგრეთვე, სხვადასხვა სახის კომუნალური მომსახურების სფეროში საგარეო პოლიტიკისა და გენაკეთების დადგენის შემუშავებაში მონაწილეობა საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად“.

7. მუ-6 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 6. სანიგარიულ-პიგიენური ნორმებისა და წესების დაცვა

სანიანო-კომუნალური დანიშნულების ობიექტებში სანიგარიულ-პიგიენური ნორმაგიებისა და წესების დაცვა ხორციელდება საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად“.

8. მუ-7 მუხლში სიტყვები „სახელმწიფო ბიუჯეტის“ შეიცვალოს სიტყვებით „ცენტრალური და ტერიტორიული ერთეულების ბიუჯეტების“, ხოლო სიტყვები „მათი ერთობლიობა ქმნის კომუნალური მეურნეობის ფონდს, რომელიც გამოიყენება დარგის სამსახურების განვითარებისათვის“ ამოღებულ იქნეს.

9. მუ-4 თავის სათაურიდან ამოღებულ იქნეს სიტყვები „და ამ მიზნით მიწის გამოყოფა-გამოყენება“.

10. ამოღებულ იქნეს მე-7 თავი.

II. ეს კანონი ამოქმედდეს გამოქვეყნებისთანავე.

საქართველოს პრეზიდენტი
ედუარდ შევარდნაძე.

თბილისი, 1997 წლის 16 ოქტომბერი.

საქართველოს რესპუბლიკა
№280. კვირა, 9 ნოემბერი, 1997 წელი.

ИМЕДИ

ბოლო ხანს მსოფლიოში მომხდარი ბუნებრივი კატასტროფები და სტიქიური უბედურებები ადამიანთა დიდი მსხვერპლითა და აურაცხელი მატერიალური ზარალით მთავრდება. ეს პრობლემა ძალზე სერიოზულია მრავალი ქვეყნისთვის, მათ შორის საქართველოსთვის, რომელიც სეისმურად საშიშ ზონაში მდებარეობს. ამიტომაც ჩვენთვის სისხლხორცეული მნიშვნელობა აქვთ საგანგებო სიტუაციებისა და სამოქალაქო თავდაცვის დეპარტამენტის შექმნას, რომელიც თავის სახელწოდებით გაჭირვების ტალკვესთან ასოცირდება. გვესაუბრება საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის მოადგილე გია ჩერქეზიშვილი, რომელიც ამ დეპარტამენტს კურირებს.

— ბატონო გია, ამ დეპარტამენტის სახელწოდებიდან მშვენიერად ჩანს, თუ რა ძირითადი ამოცანების გადაწყვეტას ემსახურება იგი, მაგრამ იქნება მაინც დაგვიკონკრეტოთ მისი ფუნქციები?

— ღიდი სიამოვნებით. საგანგებო სიტუაციებისა და სამოქალაქო თავდაცვის დეპარტამენტი, რომელსაც ამჟამად სათავეში თორმეტ გაეკეთებელი უდგას, თავდაპირველად შექმნა თავდაცვის სამინისტროს შემადგენლობაში. 1996 წლის 15 მაისიდან კი, პარლამენტის ნებით, გადმოვიდა შინაგან საქმეთა სამინისტროს დაქვემდებარებაში. დეპარტამენტი, თავისი კომპეტენციის ფარგლებში წყვეტს ეკონომიური რესურსიკეკენის, სამინისტროების, უწყებების, მმართველობის აღელიბრივი ორგანოების, საწარმოების, დაწესებულებების, კელეგიერ სპასპესლისა და სამხარეო სტრუქტურებში — სწორი რეაგირების სამაშველო ჯგუფები.

შექმნის ღღიდანვე აქტიურად ჩავუბიდ ბუნებრივი თუ ტექნიკური ხასიათის საგანგეო მოვლენების ლიკვიდაციაში. ეკიდაწყვეტა საგანგებე ვიქეთ. ასე იყო ხაშურის რაიონის სოფ. ოსიაურში — ხანძრისა და ავეთიქმისას, მესეთის რაიონში, წყალტუბოს მოსაბინა ტეის ხაიგანიოლ ბოლოდ ... ეკონომიურ რესპუბლიკასა და სამხარეო სტრუქტურებში — სწორი რეაგირების სამაშველო ჯგუფები.

გაეროში საქართველოს წარმომადგენელი პეტრე ჩხეიძე (მარცხნივ) და გია ჩერქეზიშვილი (ცენტრში) თავიანთ ამერიკელ კოლეგებთან.

გზა, რომელიც ურმის გადაბრუნებამდე ჩანს

ქართველ მაშველთა სანგრონელი მეცადინეობისას.

ბურ კერძის სამოქალაქო თავდაცვის ამოცანებს ეკონიკით, კაგანტროფეთან, სგიეკერი უბედურებებთან ებრძოლეველ საგანგებო სიტუაციებს როგორც თავდან აცილებას, ისე მათ ლიკვიდაციისათვის, ადამიანთა, ბერეფეე, მატერიალურ ფასეულობათა შეუფერხებელი ევაკუირებისათვის.

— თქვენ ამჟამად ყოფილ „მაშველთა კორპუსს" შენობაში სხედხართ. რა სამაშველო ფუნქციასაც იგი ასრულებდა, ყველასათვის ცნობილია. როგორც მათს „მეკვიდრეს", რაზე გაქვთ გადაწყვეტილი აქცეული?

— ჩვენ მთავარი აქცეული გადაკანილი ვვაქვს მოსახლეობის ნაღდი სამაშველო სამსახურის შექმნაზე. თავად დეპარტამენტთან ჩამოყალიბებულია სწრაფი რეაგირების სამაშველო სამსახური, ხოლო ნაპრალებისას; სამეგრელოს, იმერეთის, სამცხე-ჯავახეთის, კახეთის მხარეებში, აჭარასა და სხვაგან — ზეადღიდოსებისას, ჯვრის ულელგეხილზე, ეამბეკეის, ფუშეთისა და თიანეთის რაიონებში — ღიდთოელთისას; ქუთაისსა და ბაუმში ღიდსამგაბინი ავეტკეკაბაროფუბისას... აქეე უნდა აღინიშნოს, რომ ჩვენი მაშველები შემაობენენ თითქმის მეველი ხელკეთი, მხოლოდ ენოუნაბეშია. ამაგამ, მოსახლეობას მრავალჯერ გამოუხატავს მაღლიერება მათ მიმართ. ეთი მაშველი დაჯიღლოეკა მეველი — „მხეერული მამაკაცისათეის".

— თუ არ ვცდები, ბოლო საშინელი მიწისძვრის დროს ირანს ჩვენმა ქვეყანამ თავიისი სამაშველო სამსახური შესთავაზა. ეს თქვენ ხომ არ იყავით?

— ღიახ, ეს ჩვენ ეფეკეეთ. ჩვენი სამაშველო სამსახური დაკომპლექტებულია ეკონომიურ რესპუბლიკასა და სამხარეო სტრუქტურებში — სწორი რეაგირების სამაშველო ჯგუფები.

ეკონომიური ... ...

ბანძოსა და ხელისგულზე მკითხაობა ის ხერხია, რომლითაც ბოშა ქალები პურის ფულს შოულობენ, მაგრამ, თავიანთი ბედის შეტყობის მსურველნი, როგორც ამ სურათზე აღბეჭდილ მამაკაცს ეტყობა, ყოველთვის როდი რჩებიან კმაყოფილნი. ეტყობა, 40 გრივნად (დაახლოებით 20 აშშ დოლარი) მას იმედი ჰქონდა, რომ დანგრილებით შეიტყობდა დარჩენილი სიცოცხლის ამბავს. რაკი არ გამოუვიდა, — ფულის უკან დაბრუნება მოითხოვა...

აშშ: სწავლობენ პიტლერის როლს მსოფლიო ისტორიაში

გაზეთი „შვერნერ აბენდბლატი“ აქვეყნებს მასალას, რომელიც ეძღვნება მსოფლიო ისტორიის ზოგიერთ გამოუკვლეველ პრობლემას. შეეხებიან მეგაბეში ამ რამდენიმე წლის წინათ გამოვიდა ცნობილი მეცნიერის ჯონ ლუკასის წიგნი, რომელიც ეძღვნება კაცობრიობის ისტორიაში ადოლფ ჰიტლერის როლის გამოკვლევას. გაზეთი აღნიშნავს, რომ ამ ბოლო ათწლეულების მანძილზე, ეს წიგნი გახდა პირველი სერიოზული მეცნიერული შრომა, რომელიც მთლიანად მიეძღვნა ადოლფ ჰიტლერს. მეცნიერის აზრით, ჰიტლერი საბჭოთა კავშირს თავს დაესხა მხოლოდ იმიტომ, რომ მოსთვის შემდეგ გაეცალებოთ უფრო ძლიერ ყოფილიყო ინგლისისა და ჯერ კიდევ დაუმორჩილებელი კაპიტალისტური ქვეყნების დაპყრობა. რაც შეეხება გერმანიაში საიერონალურ-სოციალიზმისა და ფაშიზმის წარმოშობის საერთო მიზეზს, ჯონ ლუკასი მას სსნის, როგორც ბუნებრივ რეაქციასა და საპასუხო დამცავ ღონისძიებას, ეიფელიზებული ქვეყნების უმეტეს სიახლოვეს მეურნეობრიობის სოციალისტური სისტემის წარმოშობის წინააღმდეგ.

ზედმეტი მუშაობა უფრო მავნებელი ყოფილა, ვიდრე ზედმეტი სმა

ბერმანელი მეცნიერები მთლიანად უარყოფენ, რომ ნიკოტინი სეგაგიურ გავლენას ახდენს ადამიანის ორგანიზმზე, იუწყება „ბაბ საგენერო. ბერმანელ მეცნიერთა ჯგუფმა ბრესლაში გაკეთა განცხადება, რომელიც გვაუწყებს, რომ უკვე კარგა ხანია, დადგა დრო, მოვუშვათ ხალხის დამონებას იმით, რომ თამბაქოს წევასა და ალკოჰოლის ბოროტად გამოყენებას მოსდევს სეგაგიური მეფეგები და ენება ჯანმრთელობისათვის. მეცნიერთა თქმით, მაგნე ჩვენება უდავოდ დაღს ასვამს ადამიანის ჯანმრთელობას, მაგრამ, მსოფლიოში არსებობს გაეცალებთ უფრო სახიფათო ფაქტორები, რომლებიე სიგარეტის წევაზე ასგზის უფრო მავნებელია. სწავლულთა მტკიცებით, ღღესდღეობით ადამიანის ჯანმრთელობას ყველაზე დიდ რისკს უქმნის სტრესი და გადატვირთვა სამუშაოზე. მკვლევართა აზრით, კაცს, რომელიც კვირაში ხუთ საათზე შეტხანს მუშაობს შეგანაკვეთურად, თითქმის ახრროეენგიანი გარანტია აქვს იმისა, რომ დაემართება ინფარქტი. შვეიცარეთ ეიბრ და ათასგვარი სხვა საშიში და უკურნებელი სნეულებანი.

ნეთანიაჰუს შინაურებიც უტევენ

ისრაელის პარლამენტი გაიფრთხილეს, რომ შესაძლოა თავს დაესხნენ პრემიერ-მინისტრს ბენიამინ ნეთანიაჰუ, იუწყება გაზეთი „გაიმხ“. 12 ნოემბერს ისრაელი (ებრაული კალენდრით) აღნიშნავს პრემიერ-მინისტრ იცხაკ რაბინის გარდაცვალების წლისთავს. იგი ორი წლის წინათ გამოსაალმა სიცოცხლეს ულტრამემარჯვენე ებრაელმა სტუდენტმა, რომელიც არ ეთანხმებოდა ისრაელისა და პალესტინის დამპავების პოლიტიკას. ნათმი ბლუმენტალს, ქნესეთის მემარჯვენე ფრთის წევრს მიაჩნია, რომ საუსებით მოსალოდნელია მურისძიების აქტი და შესაძლოა, „მემარჯვენე პრემიერს თავდასხმა მოუწყოს რომელიმე ფანატიკურმა მემარცხენე ექსტრემისტმა“. ეთანარებს აღრმაეებს ის, რომ პოლიციასთა ენებები უაღრესად დაიძაბა. იმრავი უკმაყოფილება იმ პოლიციის გამო, რომელსაც ნეთანიაჰუ და მისი პარტია აკარებენ, დასძენს „გაიმხ“.

...მავრს შეუძლია წავიდეს!

გაზეთ „დი ველტი“ აქვეყნებს მასალას, რომელიც ეძღვნება რუსეთის უშიშროების საბჭოს მდივნის მოადგილის ბორის ბერეზოვსკის გადაყენებას. როგორც გაზეთი აღნიშნავს, რუსეთის პრეზიდენტმა თავიდან მოიცილა მორიგი მოხელე, რომელიც დაეხმარა მას მოეგო პრეზიდენტის არჩევნები და მეორე ვადით დარჩენილიყო ხელისუფლების სათავეში. გაზეთის აზრით, თავის დროზე ბერეზოვსკის რომ არ უზრუნველეყო ელცინი მსხვილ მენ-რმეთა მხრივ ფინანსური მხარდაჭერით, მაშინ აღარად კომუნისტები გაგელისუფლებოდნენ. „დი ველტი“ გამოთქვამს ვარაუდს, რომ პოსტი, რომელიც ბერეზოვსკის შესთავაზეს არჩევნების შემდეგ, სხვა არა იყო რა, თუ არა ჯილდო გაწეული სამსახურისათვის. ახლა კი, დასძენს გაზეთი, ბორის ელცინს აღარ სჭირდება მხარდაჭერა და იგი თავიდან იცილებს ადამიანებს, რომლებიც ბურჯად ედგნენ გაჭირვების ჟამს. როგორც იტყვიან, მავრმა გააკეთა. თავისი საქმე, მავრს შეუძლია წავიდეს.

დასვრეგა - პარპიის ხაზის გაგრძელებისათვის

18 აპრილ გაასამართლეს და საჯაროდ დასაჯეს საკედლიათ ფხენიანის ცენტრში, იუწყება იაპონიის კიოდო ეუხსნის ხასნფორმაციო სააგენტო. თვითმხილველთა თქმით, რომლებმაც ენინ იაპონელ ტურისტებს უამბეს, საკედლიათ დასჯა მოხდა სექტემბრის შუა რიცხვებში 30 ათასი კაცის თანდასწრებით. განსასაჯელთა შორის იყო სო კვან ი, სოფლის მეურნეობის მინისტრი და ჩრდილოეთ კორეის მმართველი შუშათა პარტიის ერთ-ერთი მდივანი. მან უარი თქვა, დაენერგა ახალი სასოფლო-სამეურნეო ტექნოლოგია და ამიგომ ბრალად დასდეს პარტიის ხაზის გამრუღება. კოკეის „რადიორბესის“ სააგენტის ინფორმაციით, სო კვან ის ეკავა 26-ე ადგილი პარტიულ მოღვაწეთა იერარქიაში და ხშირად ხლებია ცხონებულ კიმ ირ სენს ქვეყანაში მოგზაურობისას. ხოს გარდა, საკედლიათ დასაჯეს ახალგაზრდული სოციალისტური კავშირის სამი ხელმძღვანელი და 14 რიგითი წევრი, იუწყება „კიოდო ეუხსნი“.

მიჟურადება - უმაღლეს დონეზე

ამერიკის ვენის საელჩო აყურადებდა ჩრდილოეთ კორეის საელჩოს მაღალი თანამდებობის თანამშრომლების საუბრებს, იუწყება ასოშიეიტედ პრესის სააგენტო, რომელიც იმოწმებს ვენის გაზეთს „კურიერს“. პოლიციელებმა ამერიკის საელჩოს თანამშრომლებს წაასწრეს სამხილით, როდესაც იგი კასეტას ცვლიდა კორეის საელჩოს პირველი მდივნის ხაზზე ჩართულ მონყობილობაში. პოლიცია რამდენიმე დღის მანძილზე უთვალთვალებდა ბინას, მაგრამ იძულებული გახდა, დაეცვა ამერიკელები დიპლომატიური ხელშეუხებლობის გამო. ბრალეულმა დიპლომატმა დატოვა ავსტრია, ხოლო საგარეო საქმეთა სამინისტრომ გამოაცხადა, რომ ინციდენტი ამოწურულია.

გოგრომანია...

55-კილოგრამიანი გოგრა მოიწია თავის საკარმიდამო ნაკვეთზე ზგორ ნეკრასოვმა.

რას ამჯობინებენ ინგლისელი ქალები

ბრიტანული ჟურნალი „ეს ცხოვრებაა“ აქვეყნებს უაღრესად საყურადღებო დაკვირვებას ინგლისელი ქალების „მჯობინებათა“ შესახებ. გამოირკვა, რომ ინგლისელი ქალები თანამგზავრებში ყველაზე მეტად აფასებენ იუმორის გრძნობას და სასიამოვნო ღიმილს. ხოლო, ფული და ფიზიკური მიმზიდველობა უკანა პლანზე გადავიდა. გამოკითხვამ ცხადყო, რომ ქალები არჩევენ რომანტიკულ ურთიერთობას, როდესაც არის საამისო შესაძლებლობა, ქალთა ნახევარი სიამოვნებით გაატარებდა დროს მყუდრო რესტორანში სანთლების შუქზე, და მხოლოდ ერთმა მეხუთედმა გამოთქვა სასიყვარულო აქტის შესრულების სურვილი. დანარჩენებმა ამჯობინეს სიარული ნარ-ნარ საქონლის საყიდლად ან მეგობრებთან. მაშინაც კი, როდესაც ქალები სექსს თანხმდებიან, მათი ფიქრი მეტწილად სამზარეულო ოთახს ვერ გასცილებია. ყოველივე ამასთან ერთად, ისინი საკმაოდ ეჭვიანები არიან — ნახევარ მილიონზე მეტი ინგლისელი ქალი ჯიბეს უჩხრეკს თავის პარტნიორს, რათა ღალატის დამამტკიცებელი საბუთი აღმოუჩინოს.

უცხოეთის საგენტოების, გაზეთების და საგენტო „ვედიანას“ მასალების მიხედვით,
ბვერდის რედაქტორი
არჩილ მანჯგალაძე.

დამატება
ბავშვებისათვის №12
1997 წლის 9 ნოემბერი

ილა მშვიდობისა

შოთა რუსთაველი

აფორიზმები

ნ

ნეტარ მამაცი სხვა რაა, არ გაძლოს, რაცა ჭირია!.
ნუ გეშის, ღმერთი უხვია, თუცა სოფელი ძვირია.
ნახე, თუ ოქრო რასა იქმს, კვერთხი ეშმაკთა ძირისა!

ო

ოდეს კაცსა დაეჭიროს, მაშინ უნდა ძმა და თვისი.
ოდეს ტურფა გაიეფდეს, არღარა ღირს არცა ჩირად.

რ

რაღაა იგი სინათლე, რასაცა ახლავს ბნელია?!.
რასაცა გასცემ, შენია; რას არა, დაკარგულია!.
რა ერთსა გცემდენ ათასნი, ეგრეცა მოგერევიან.
რამცა სადა გაუმარჯვდა კაცსა, ფიცთა გამტეხელსა!.
რად ემდურვი საწუთროსა? რა უქმნია უარაკო?!.
რაცა მიწვრთიხარ, იწვართე; გკადრო, უწვრთელი ვირია.
რა მისჭირდეს, მაშინ უნდან გონებანი გონიერსა!

სამუილ მარშაკი

აბლი-ბაბლი ზღაპარი

გაგორდება კომშივით,
აბლი, ბაბლი, აბლი...
დღეს თავისი ცოლ-შვილით
ტყეში წავა ზღარბი.

ზღარბსაცა აქვს თვალები,
წამწამი და წარბი.
ხელად მიიმალება,
აბლი, ბაბლი, აბლი.

ტყე ცასავით დიდია,
მიპყვებიან ბილიკს —
ღამე-ბნელში მდიან
დედა, მამა, შვილი.

მიეპარნენ ზღარბები
და დაუწყეს ჩხვლეტა.

აიბურძგნეს ეკლები,
დააკაწრეს ყბები.
მგლები რას
დააკლებენ,
რას უზამენ მგლები!

მერე ჩუმად გასძახეს:
— შვილო, ნუღარ
ცახცახებ.
არ გამოყო ფეხიო,
მგელს დაეცეს მეხიო!

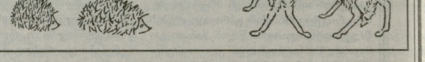

განა ტაში-ტუშითა,
ჩუმად, ფაჩი-ფუჩითა...

ტყემაც ძილი ინება,
სძინავს ტკბილი ძილითა.
ორ მგელს არ ეძინება,
დაუდიათ ჰირი.

თვალებს დააკვესებენ,
ხორცი უნდათ ხარბებს.
ზღარბებსა აქვთ ნემსები,
რას უზამენ ზღარბებს!

მამამ უთხრა: — მგლებიო,
შვილო, ხისქვეშ სხედან.
ახლა დავმრგვალდებიო... —
დამრგვალდება დედაც.

კიცნა ზღარბიც თვალდათვალ
დაემგვანა ბორგალს...
წახდა მგელი თანდათან,
დაკაწრული ბორგავს.

ღმუის, ღრინავს მსუნაგი,
სტკივა ძუ მგელს თათი.
მიატოვა ბუნაგი
და მოვარდა ხვადი.

მიაბრუნ-მოაბრუნა
ეკლიანი ზღარბუნა:
სად დამალა ცხვირიო,
მუცელი და ჰირიო?..

მოიჭმუხნა წარბები —
რას იზამსო ნეტავ?

უცებ მართლა გავარდა
ტყეში სადღაც თოფი.
ძუ ავარდა-დაავარდა,
მოსდის სიმწრის ოფლი.

მიუბრუნდა მეგობარს:
— დამკაწრეს და მეყოფა.

ძალზე მტკივა ყბებიო,
მოდი, დავმრგვალდებიო,
ვითომ მართლა ზღარბი ვარ,
მაინც ვეღარ დავრბიავარ!

ხვადმა უთხრა:
— მწყემსები
ჩაგვიმტვრევენ ნეკნებს!
წვენ არა გვაქვს ნემსები,
ვერც ავისხამთ ეკლებს.
სანამ დროა, წავიდეთ...
თორემ კისერს წავიმტვრევთ!

რუხი მგლები ხელდახელ
ბუჩქნარს ჩაჰყვნენ ხევდახევ.

შინ ჯანმრთელი
ცოლ-შვილით
დაბრუნდება ზღარბი.
გაგორდება კომშივით,
აბლი,
ბაბლი,
აბლი...

თარგმნა
გურამ გოგიაშვილმა.

ლავრენტი ჭიჭინაძე

საბოლოოდ დარწმუნდა

სწავლის დაწყების დღეს ნინო მასწავლებელმა პირველკლასელები ერთად დამწკრივებული შეიყვანა საკლასო ოთახში. კლასში შესულისთანავე ბავშვებმა პრიალა მერხებისაკენ გაიწიეს. მოის ფანჯარასთან უნდოდა დაჯდომა, მოის ბოლო აღელი მოსწონდა, მოის კიდევ — წინა. მაგრამ აქ საქმე მათ არჩევანზე არ იყო.

მასწავლებელმა ისინი შემოსვლისთანავე გააფრთხილა:

— ბავშვებო, აბა, აქ ჩამწკრივდეთ! ექვს-ექვსნი დადექით!

ბიჭუნები ახმაურდნენ. აირიეს-დაირიენენ. ერთი პაგარა, ომახუჭუჭა ბიჭუნა შუაში მოქიცულიყო და მოუსვენრად წრიალებდა.

ბიჭების ძიძულაობა ნინომ მალე შენიშნა და ხუჭუჭომიან ბიჭუნას შეეკითხა:

— ბიჭუნა, შენი სახელი?

ბავშვი უცებ გაჩერდა, გაწითლდა, ხმა ვეღარ ამოიღო, ბავშვებიც გაეცინენენ.

— აო, მითხარი, რა ქვია? — გაუმეორა მასწავლებელმა.

ახლა ბიჭუნას სინრცხე

გურამ კლდიაშვილი

ხოშკაკალა

ხიმკაკალამ ფოთლები
ნაკაანგიეთი დაცხრილა,
ყაყანინენენ სოფლები
მაძაკენიდან და მაძცხნიდან.

მეიდგ ჩეიმა მოკაბდა
ჩეხიაღეთ და სიდიეთი,
და პაგარა ბოძანთან
ამშეტა ჩიხქვიეი.

ციკანი

ჩაეგუცქერეი ჯიქანთან, –
ჩეკ და აღან ჩიქერეი,
ბმეთ ბმმ გაიჭაეპეი,
ღიბე-ღიბეს ეერეი!

დღესაც კუნტბუმ-კუნტბუმით
და ამაკი იეთით,
ჯიქანს ეკი, ხალეთ კი,
ბაგეიდუკეე მშიერი!

დათო და ქორი

ᲓᲐᲗᲝ:
– ბაუ, ქორო, მსუნაგო,
ეიბეიოს ბმმ მაბთაეკეი,
ანოა ეკეიან ეიმაკიბთმეკ,
ეკეკ განდნენ ქანთეეი!

ᲥᲝᲠᲘ:
– გამსაბაუ ბაღიან,
ბმმ ბაზბეიან დიდეი,
ეიბეიოა თუ იზბეეია
ბანა მუ აბ ეიზბერეი?!

ციალა ბრეგვაძე

კლდე

(ᲩᲐᲜᲐᲮᲐᲢᲘ)

ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘᲡ ᲞᲘᲠᲨᲘ ᲕᲔᲓᲐᲕᲐᲠ, ᲛᲔᲜᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲛᲝᲓᲐᲛ ᲓᲔᲕᲘᲥᲔᲠᲘ, ᲩᲘᲛᲘ ᲗᲐᲕᲘᲗ ᲛᲬᲧᲐᲜᲘ ᲮᲐᲕᲘᲐ ᲛᲮᲝᲚᲝᲓ.

ᲕᲔᲓᲐᲕᲐᲠ ᲓᲐ ᲛᲔᲜᲐᲠᲘᲡ ᲕᲐᲯᲐᲕᲘᲗ ᲓᲐ ᲕᲐᲠᲮᲔᲕᲘᲗ ᲐᲠ ᲒᲐᲓᲐᲛᲮᲔᲕᲜᲘᲚᲘᲡ. ᲮᲐᲜᲒᲐᲮᲐᲑ ᲡᲔᲕᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲐᲡ, ᲣᲜᲓᲐ, ᲠᲝᲛ ᲛᲘᲠᲘᲐᲜᲐᲓ ᲛᲝᲛᲘᲮᲐᲠᲝᲡ, ᲧᲝᲕᲔᲚᲓᲦᲔ ᲙᲐᲚᲐᲞᲝᲩᲘ ᲐᲔᲠᲘᲜᲔᲑᲓᲐ ᲓᲐ ᲛᲔ ᲗᲐᲕᲘᲡᲙᲔᲜ ᲩᲐᲛᲝᲯᲓᲐ. ᲘᲪᲔᲚᲝᲛᲑᲘ ᲗᲐᲕᲘᲡ ᲛᲝᲠᲩᲔᲕᲘᲗ ᲩᲐᲛᲝᲗᲮᲝᲚᲓᲐ. ᲐᲡᲐ ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲓᲦᲔ, ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲡᲐᲐᲗᲘ, ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲓᲦᲔ ᲗᲐᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲔᲡᲐᲮᲔᲑᲝᲓᲐ. ᲩᲔᲚᲝᲑᲡ ᲗᲐᲕᲘᲡ ᲛᲝᲠᲩᲔᲕᲘᲗ ᲩᲐᲒᲝᲗᲠᲩᲔᲕᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲘᲦᲠᲛᲔ ᲐᲛᲝᲒᲐᲜᲘᲚᲘᲐᲡᲘᲗ ᲒᲐᲛᲘᲯᲝᲠᲓᲐ. ᲠᲝᲪᲐ ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲓᲐᲛᲔᲡᲐᲮᲔᲑᲝᲓᲐ, ᲛᲐᲨᲘᲜ ᲥᲕᲘᲡ ᲛᲘᲬᲘᲗ ᲓᲐᲤᲐᲠᲣᲚᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲜᲐᲠᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝ ᲛᲘᲬᲘᲗ ᲓᲐᲤᲐᲠᲣᲚᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲜᲐᲠᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝ ᲛᲘᲬᲘᲗ ᲓᲐᲤᲐᲠᲣᲚᲘ ᲘᲧᲝ. ᲒᲐᲜᲒᲐᲮᲐᲑᲔᲑᲘ ᲛᲘᲗᲘ ᲡᲣᲚ ᲒᲐᲯᲐᲠᲘᲧᲝ, ᲐᲠᲝᲠᲐ ᲓᲐᲛᲘᲜᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ. ᲒᲔᲓᲠᲘᲜᲔᲑᲓᲐᲗ ᲛᲘᲗᲮᲐ ᲒᲘᲗᲮ ᲐᲠᲘᲡᲮᲜ, ᲗᲐᲕᲘᲡᲘᲗ ᲒᲐᲯᲐᲠᲘᲡᲮᲜᲘᲗ ᲓᲐᲛᲔᲡᲐᲮᲔᲑᲝᲓᲐ ᲓᲐ ᲗᲐᲕᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ ᲩᲐᲛᲝᲯᲓᲐ. ᲛᲐᲨᲘᲜ ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲓᲦᲔ ᲛᲘᲗᲮᲝᲚᲓᲐ ᲩᲐᲒᲝᲗᲠᲩᲔᲕᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲘᲦᲠᲛᲔ ᲐᲛᲝᲒᲐᲜᲘᲚᲘᲐᲡᲘᲗ ᲒᲐᲛᲘᲯᲝᲠᲓᲐ. ᲠᲝᲪᲐ ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲓᲐᲛᲔᲡᲐᲮᲔᲑᲝᲓᲐ ᲛᲘᲗᲮᲝᲚᲓᲐ ᲩᲐᲒᲝᲗᲠᲩᲔᲕᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲘᲦᲠᲛᲔ ᲐᲛᲝᲒᲐᲜᲘᲚᲘᲐᲡᲘᲗ ᲒᲐᲛᲘᲯᲝᲠᲓᲐ. ᲛᲐᲨᲘᲜ ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲓᲦᲔ ᲛᲘᲗᲮᲝᲚᲓᲐ ᲩᲐᲒᲝᲗᲠᲩᲔᲕᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲜᲐᲠᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝ ᲛᲘᲬᲘᲗ ᲓᲐᲤᲐᲠᲣᲚ

საქართველოს რესპუბლიკა
№280. კვირა, 9 ნოემბერი, 1997 წელ

მთავწმინდა

დედაუბანი — ქალაქის უპირველესი სიწმინდე

ყველა სახელმწიფოში დედაქალაქს თავისი გამორჩეული ადგილი უჭირავს, როგორც პოლიტიკური, ისე კულტურული თვალსაზრისით. ამ მხრივ, არც ჩვენი სატახტო ქალაქია გამონაკლისი. იგი, ყოველთვის, თვით ქვეყნის ძნელბედობის უამსაც კი, წარმატებით ართმევდა თავს ამ მისიას და არასდროს დაუთმია პოზიციები.

ხშირად წინ აღდგომია ერის საწინააღმდეგოდ მიმართული გადაწყვეტილებებს (ამისათვის ქართული ენის უგულებელყოფის მცდელობის მაგალითიც კმარა) და პირველი კაცის პოლიტიკური გამჭრიახობის წყალობით გამარჯვებულიც გამოსულა.

ჩვენი ქვეყნის ცხოვრებაში მომხდარი ყოველი მნიშვნელოვანი მოვლენა კი უშუალოდ მის გულისცემასთან — მთაწმინდის რაიონთან არის დაკავშირებული. სწორედ აქა დგას მთავარი ტახტი, აქედან იმართება ქალაქი და მთელი სახელმწიფო.

მთაწმინდა დედაუბანია დედაქალაქისა და ამიტომ სწორედ მისით ვინწყებთ საუბარს თბილისის რაიონებზე.

რაიონის მაჩვენებლები სოციალურ-ეკონომიურ ჭრილში

სამრეწველო საწარმოებში მიმდინარე წლის 8 თვეში აწარმოეს 12187,8 ათასი ლარის პროდუქცია, რაც გასული წლის შესაბამის პერიოდს 1141,3 ათასი ლარით აღემატება. მრდის მიმეწევნებელმა 10,4 პროცენტი შეადგინა.

102 საწარმოდან მხოლოდ ოთხმა, ოფსეტური ბეჭდვის ფაბრიკამ, შემლუდული პასუხისმგებლობის საამოდგომებებმა ფირმა „ეკრემ", „სანაპიროთ" და „მოდემ" ვერ უმრუნველყვეს წარმოების მრდის გეგმი.

საქონელბრუნვის მოცულობამ 14652,8 ათასი ლარი შეადგინა. მათ მორის: სახელმწიფო სექტორში — 5356,3 ათასი, კოოპერატიულ ეკრმობამი — 98,5, ხოლო არასახელმწიფო სექტორში — 9198,0 ათასი ლარი.

საქონელბრუნვის მრდის გეგმამ განცალილ პერიოდში 151 პროცენტს, ხოლო ფულად გამოსახულებებში 4760,1 ათას ლარს მიაღწია.

საყოფაცხოვრებო სეფრის სიხეგემის ორბეულების მიერ მოსახლეობამე გაწეულმა ფასიანმა მომსახურეობამ 14917 ათასი ლარი შეადგინა (210,7 პროცენტი), მათ მორის, სახელმწიფო სექტორში 5622 ათასი ლარი (166 პროცენტი), ხოლო არასახელმწიფო სექტორში კი — 9295 ათასი ლარი (250,5 პროცენტი).

ბიუჯეტის შემოსავალგასავალის ნაწილი თავდაპირველად განსაზღვრული იყო 2682 ათასი ლარის ფარგლებში. დაბუსგეის შემდეგ მის 2357,6 ათასი, ხოლო ფაქტობრივმა შესრულებამ 2254,1 ათასი ლარი შეადგინა, რაც გეგმის 95 პროცენტს უდრის. მეეურლეულობა ძირითადად ობეეტგურმა მიმეზებმა, მეშდგომი ბიუჯეტებიდან თანხების მიუღებლობამ განაპირობა.

რუსთაველის პროსპექტისა და მისი მეშოფარენის აღდგენით სამეშოებმა დაიხარჯა სულ 3219 ათასი ლარი. აქედან, სანბანო მშენებლობაზე 3037 ათასი ლარი, კომუნალურ ობიექტებს და კაფეტერებებზეულობის სამინისგროსა ბინობას კი შესაბამისად 124 ათასი ათასი ლარი მოხმარდა.

სახელმწიფო და სხვა საგალდებულო გადასახადების აკრეფით ბიუჯეტმა 16823 ათასი ლარი მიიღო.

რაიონის სახელმწიფო ქონების მართვის სამმართველოს მიერ წელს პრივატიზებულია სულ 16 ობიექტი, რომლის ღირებულებამ 63228,5 ამენ დოლარი შეადგინა.

ამ ხნის მანძილზე რაიონის სამრეწველო კომპლექსში დასაქმებულ მუშაკთა რაოდენობა 130 კაციით გაიმარდა. დედაქალაქის ამ რაიონს შორის მხოლოდ ორმმა რაიონმა შეძლო აღნიშნული მაჩვენებლის მრდა.

რაიონში დღეისათვის დასაქმებულია 23240 კაცი.

გამგეობისა და მოქალაქეთა კავშირის ინიციატივით მე-13 პოლიკლინიკის ბაბამე შეორე წელიწადია მოქმედებს სამედიცინო ცენტრი, რომელიც რაიონის 3 ათასამდე მედგეოს ემსახურება. მათ კონსულტაციებთან ერთად წამლებიც უფასოდ ეძლევათ.

მედაგოგებისა და პენსიონერების მიმართ გამგეობის სულმძიმეანელობა მრუნვამე ტეგეველებს, აგრეთვე, ისინ, ხელფასებსა და პენსიების ყოველთვის უეფუერხელად და დროულად რომ იღებენ.

წელს რაიონში დაიბადა 855 ბავშეი. მარშანდელთან შედარებით 93-ით მეტი.

გასულ წელთან შედარებით გარდაიცვალა 99-ით ნაკლები — 540 კაცი.

იქორწინა 44 წყვილმა, 48 კი გაქორწინდა, რაც მარშანდელთან შედარებით შესაბამისად 18 და 10 ერთეულით ნაკლებია.

რაიონის მოსახლეობა ამ ხნის მანძილზე 317 კაციით გაიმარდა და 1 სექტემბრისათვის 63 745 სული შეადგინა, საიდანაც 5133 ლტოლეველია.

რუსთაველის პროსპექტზე სიარული ნუ მოგვიშალოს ღმერთმა!

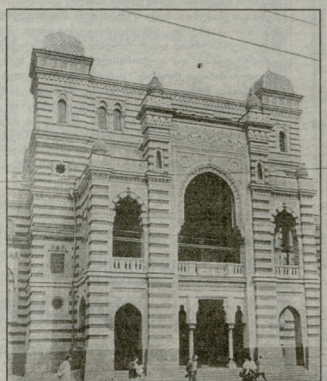

დედაქალაქის მთავარი სასეიფულო არტერია — თბილისელთა და არა მარტო თბილისელთა ერთ-ერთი უსაყვარლესი და გამორჩეული ადგილი, რუსთაველის პროსპექტი, რომელიც გასული საუკუნიდან მოყოლებული ყოველთვის ერის სულიერი და კულტურული ცხოვრების ეპიცენტრს წარმოადგენდა, დღეს თანდათანობით იმეშეს ბოლო დროის ჩვენივე უნიათობით მიეცებულად ჭრილობებს და მნიშვნელოვან ფურცხეალებასაც განიცდის.

ქვეყნად მიმდინარე პოლიტიკურმა და ეკონომიკურმა პროცესებმა, განსაკუთრებით კი პრივატიზაციის შედეგად, ჩვენში კერძო საკუთრების დამკვიდრებამ, პროსპექტს უფრო თანამედროვე იერ-სახე შესძინა, არქიტექტურული თვალსაზიერითაც აღრინდელისაგან სრულიად განსხვავებული დიგეერეთი მიიღო. დღეს უკვე აღარავის ეხამეება კაფე-ბარებიდან „გამოსული" და პირდაპირ ქუჩაში, ქვაფენილზე საჩრდილობლის ქვეშ გამოდგმული მაგიდებთან გამგელელ-გამოელელის"თვალწინ სახელდახელოდ წახემსება, საყინის მირთმევა ან მეგობრებთან ერთად კეთა ლუდის დალევა და დღეღამის ნებისმიერ დროს საქმიანი საუბარი.

ათეული წლების მანძილზე ჩვენში გბბაგონეფული სტერეოგიპების მსხვრეეეა და ჩვენთვის ჯერ კიდევ უცხო ხილის, დემოკრაგიული წყობიდანის შენების პროცესში „ახალი ქართველების" კომერციელ ნიჭთან და შესაძლებლობთან ერთად, მათი უსიგიკერი ეგმოვნებაც თვალნათლივ წარმონსდა.

პროსპექტის სახეცელილება კი პირველ რიგში ახალი ობიექტების — ოფისების, კერძო მაღაზიების, კაფე-ბარებისა და რესტორნების ერთიან სიერცეში დანაწეურებამ და განთავსებამ, აგრეთვე, არქიტექტურული თვალსაზრისით მათი ფასადების სიდა და ეგმოვნებით გადაწყვეტასთან ერთად ბარე გაფორმებამ, თანამედროვე ხეგნდარტების შესაგეკვისმა შუქ-რეკლამებმაც და ფირნიშებმაც განაპირობა.

საერთოდ, რუსთაველის პროსპექტი და მისი მიმდებარე უბნები არქიტექტურული ძეგლების სიუხვითაც გამორჩეულია. ამიტომაც დღეს განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა ენიჭება ძველისა და ახლის ურთიერთშერწყმას, რისი წარმაგებით გადაწყვეტა, პირველ რიგში, ჩვენს ხუროთმოძღვრებმა დამოკიდებული. პრესპექტივაში ამ საკითხის უმეკიფესულოდ და დადებითად მოგვარებას კი რაიონის ხელმძღვანელობა და მთავარი არქიტექტორი რომან ლებანიძე ქალაქის არქიტექტურისა და პერსპექტივეთა განეითარების დეპარტამენთან ურთიერთმჭიდრო შემოქმედებითი კონტაქტებით ამარებენ, რომლის ავტორიტეტი, მომთხოვნელობასთან ერთად, დღეკანდელი პროცესებიდან გამოსცანარე, ამ ბოლო დროს საერთნობლად გაიმარდა.

ქალაქის მერიის მიერ მიღებული დადგენილების საფუძველზე მენობა-ნაგებობებზე რამე ცელილებს შეგანა ან მცირე მოცულობის არქიტექტურული ფორმების (მაგალითად, ჯიხურების, პავილიონების, დახლების, სტენდების და სხვა) განთავსება ახლა უკვე „ქალაქდედაინის" ხელმძღვანელობის მიერ უმეტესად ადგილობრივ გამგეობებთან შეთანხმებით უნდა ხდებოდეს. სამწუხაროდ, ამ ელემენტარულ მოთხოვნას დღეს ყველა როდი იცავს. ამიტომაც არის, მის უგულებელმეოფელთა მიმართ მკაცრ აღმინისტრაციულ ღონისძიებებს რომ მიმართავს ქალაქის მერია.

დღეს რუსთაველის პროსპექტი სტერსრსათვის ქვეყნის ავკარგიანობის მთავარი სამოდა, ჩვენთვის კი — ჩვენს გარდასულ სიტბუკეოსთან შეხვედრა.

დე, აქ სიარული ნუ მოგვიშალოს ქართველებს, ღმერთმა!

თუ გული გულობს

რაიონის ხელმოკლე, მრავალშვილიანი ოჯახების და ლტოლვილ ბავშვთა ორგანიზებულად დასვენების მიზნით, მეგალ კეთილშობილური ფონდი საქართველოს სოციუმრუნველყოფის და სამედიცინო დაზღვევის ფონდის ღირებულებრივ ოთარ ხუციშიას. მისი უშუალო ინიციატივითა და თანადგომით, აგვერ უკვე მეორე წელიწადია, რაც ფონდის მიერ გამოყოფილი სახსრებით ყოველწლიურად 100 ბავშეი ისვენებს.

ფონდმა წელსაც მე-13 სპბაეშვო ბაღს (გამგე თ.კეკაძე), რომელსაც კოჯორში საკუთარი აგარაკი აქვს, ბავშეებს დასვენებისათვის 13.397 ლარი გამოუყო.

აღმზრდელთა ეკრაღდებით და მმრუნველობით გარემოსილ პაგარებს, იმედი, დიდხანს დაამახსოვრდებათ წლევანდელი დასვენების პერიოდში ნაყოფიერად და შინაარსიანად გაგარებული ორი თვე.

მთავარ ქუჩაზე ზრუნვით

მენაურმსაბან განსხვავებით, უცხოელი სტურრის თვალი, თუკი, რასაკვირველია, კეთილადაა განწყობილი ჩვენს მიმართ, ყოველთვის ობიექტურად და მიუკერძოებლად აღიქვამს და აფასებს ჩვენში ამ ბოლო დროს მიმდინარე სახალეთო პროცესებს.

რუსთაველის პროსპექტი — ქვეყნის პოლიტიკური და კულტურული ცხოვრების ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ცენტრი და მისი ტალის ტალი, ამ მხრივ მათთვის ერთგვარი ბარომეტრია, რადგან მასში, ისე როგორც ბარეკში, თვალნათლივ აირეკლება ფემოკრატიული გარდაქმნებისადმი ჩვენი დღევანდელი დამოკიდებულება.

სწორედ ქვეყნის ცხოვრებაში ამ როლია განაპირობა მისი მომავალი იერ-სახის კიდევ უფრო ლამაზად წარმოჩენის სურვილი და ამით პრეზიდენტის ღიდი ბრძანებულება.

პრეზიდენტის სპეციალური ბრძანებულებით, რუსთაველის პროსპექტისა და მისი მიმდებარე ქუჩების არქიტექტურული მდგომარეობა და კეთილმოწყობა, საერთო მოელა-პაგრონობა განსაკუთრებული მზრუნვის საგანი უნდა გახდეს ყველა ღონის მმართველობითი ორგანოებისათვის. მათი ძალისხმეეთ და კოორდინებული მოქმედებით უნდა მოხდეს მისი მოელა-პაგრონობა და დაფინანსება.

ამ მიზნის ხორცშესასხმელად კი, პრეზიდენტმა თავეი ფონდიდან, მთაწმინდის რაიონის გამგეობას 1997-2000 წლებისთვის 2 მილიონ 700 ათასი ლარი გამოუყო.

მთავწმინდა

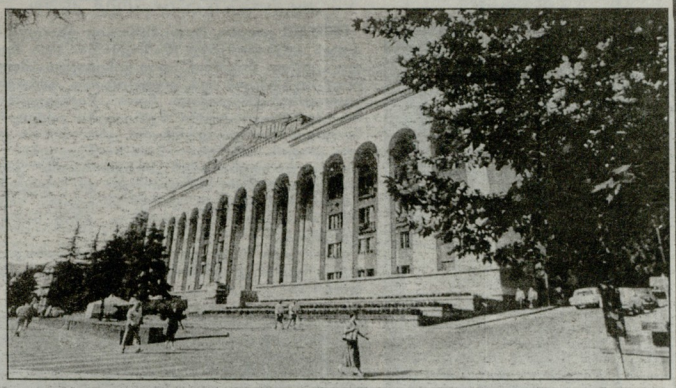

სხვისი მაზიარებელი...

რაიონის საბინაო-საექსპლუატაციო გრესების ბალანსზე არსებული 1179 შენობიდან 200-მდე ავარიულია, რომელთაგან ბევრი მთაწმინის ყოფნა-არყოფნა, ღღეს თუ ხვალ, საბინაველად მანდ, ეთხესის ნიშნის ქვეშ დგას და გადაუდებელი სამუშაოების საგარეშოს საჭიროებს. რაიონის მწარ ბიუჯეტზე დაყრდნობით კი, ამ პრობლემის გადაჭრა შეუძლებელია. 2000 წლის ნოემბრით მარტო მთა გამაერებითი სამუშაოებისათვის საორიენტაციოდ 7, ხიდი სახურავების, ფასადებისა და შიგა სისტემების მოსაწესრიგებელად 3,2 მილიონი ლარია საჭირო, ე.ი. სულ 10,2 მილიონი.

წლევანდელი წლის ბიუჯეტში, რომელიც გრესების მმართველმა ჯონი ყიფიანმა ეგეთნრა, გასათვალისწინებელი იყო 50 შენობის გამაერებითი სამუშაოების წარმოება, ანუ შიგა ეზოების, ფასადების შეკეთება, ღარგორილი სარდაფიდან წყლის ამოტუმბვა და მათი კერების ლიკვიდაცია, რასაც 2 მილიონამდე ლარი ჭირდებოდა. ფაქტობრივად, გამოიყო ხუთიოდ 900 ათასი ლარი, საიდანაც 500 ათასი ლარი 1996 წლის დავალიანების დაფარვას სჭირდება.

ასევე შემის მდგომარეობაა ამ მხრივ განათლების სისტემაში. რაიონის 32 სამეცალი სკოლიდან და სკოლამდელი დაწესებულებიდან ღღეს ათიოდ 6 ავარიულ მდგომარეობაშია და სასწრაფო შეკეთების მოითხოვს, რისთვისაც წელს 1,2 მილიონი ლარის ნაცვლად მხოლოდ 440 ათასი გამოყოფ.

სხვისი მაზიარებელი კი, თავად უმიარებელი რჩება, რადგან შენობას, სადაც გრესება მოთავსებული, თავად სჭირდება შეკეთება.

როცა დაფინანსება არასაკმარისია

შესახსრებიდ დიდად ეშლებათ ხელი, ბერეთე, კეთილშობილ ყოფნისა და კომუნალური სამსახურების შუამკეკუბაე. რაიონში მარტო ქუჩების ნაგრთო საფარი 873 ათას კვადრატულ მეტრს შეადგენს, საიდანაც ღღეისათვის მხოლოდ 200 ათასია დამაკმაყოფილებელ მდგომარეობაში, დანარჩენი კი უკურადღებოდაა მიტოვებული. არადა, მათი საქმიანობა მხოლოდ ამ კეთილი რიგი შემოიფარგლება.

ყოველდღიურ დასუფთავებას მოითხოვს ქუჩები, მისახელი და მოედა-პაპრონობის საჭიროებს მიწოქცევა გადასასვლელები და მაღრეგენები, რასაც ყოველწლიურად 2 მილიონამდე ლარი ესაჭიროება.

დაფინანსება კი, გასული წლების მსგავსად, წელსაე არასაკმარისია.

რაიონის კეთილდღეობა მარტო რუსთაველის პრაზექეიფი არ უნდა ფიქრობოდეს.

დაზარალებულებს მეტი ყურადღება ესაჭიროებათ

1991-92 წლების დეკემბერ-იანვრის ცნობილი მოვლენების შედეგად მიუსეული ჭრილობები რაიონს ღღესაე არ მოუშუბია. ამ უკუნური და უაზრო შეგაკეთის კვალი ღროთა განმავლობაში, რასაკვირველია, თანდათან წაიშალა (იგი მხოლოდ ჩვენდა საბარეოდ ეფიქრებოდა ოდესმე, ალბათ, ეგეთ ადგილებ, ეგეთ ადგილ, ეგეთ ადგილ, ეგეთ ადგილ

საქართველოს რესპუბლიკა
№280. კვირა. 9 ნოემბერი. 1997 წელი.

ელგუჯა ლებანიძე — 60

თურმე კაცთა მოდგმისთვის ესოდენ ნაცნობი „სამოცი“ ელგუჯა ლებანიძესაც წამოეპარა. იგი ჩვენს რედაქციაში მოვიდა „კარგა მაგრად“ დაღვინებული. მოვიდა კაცობით, პროფესიონალიზმითა და ერუდიციით აღსავსე, სავსე სიკეთითა და კეთილმოსურნეობით. მისი ნარკვევები, კრიტიკული მასალები, პუბლიცისტური წერილები აქტიურად ეხმაურებიან ჩვენი მოუსვენარი და დუხჭირი ცხოვრების ყოველდღიურობას, ახალი ყოფის მშენებლობის სიძნელეებს.

ელგუჯა ლებანიძემ „სიბერისჟამს“ კალამი სცადა პროზაშიც. გამოუვიდა. მისი მოთხრობები და ნოველები ხალისიანად იკითხება, გამოირჩევა მსუყე, ცხოვრებისეული ხასიათებით, ლაღი და ძარღვიანი კახური იუმორით. ამის ნიმუშია ქვემოთ გამოქვეყნებულიც.

ვუსურვებთ ჩვენს კოლეგასა და თანამოკალმეს საიუბილეო თარიღს, ვუსურვებთ ჯანმრთელ სიცოცხლესა და შემოქმედებითს სიმდიდრეს.

იქით და აქეთ

სამარშრუტო ტაქსი მეგროსთან ყოველთვის სწრაფად იევსება. განსაკუთრებით ბევრი ხალხია შაბათ-კვირას. ტაქსი სასაფლაოზე მიდის, მგზავრებს ჩამოსხამს, ახლებს აიყენს და ისევ უკან ბრუნდება. დღეში რაგო ოც გზობას მაინც არ აკეთებს...

ახლაც სასაფლაოდან ბრუნდება. მძღოლის ვეერით მამაკაცი ზის. მძღოლი ახალგაზრდაა, მგზავრი – ხაშუალო ხნისა. რაღაცნაირად მოდის ხოლმე ტაქსისკენ, ფეხებს ისე მოათრევს, თითქოს არ ემორჩილებიანნი. ერთმა მგზავრმა იხუმრა კიდეც:

– ნახეთ, როგორ ცალ-ცალკე მოდის ეს კაცი!

მართლაც ცალ-ცალკე მოდოდა. თავსაფუნელი, მრეგბჩამოყრილი. ხელებსაც უხერხულად მოიქნევდა. მძღოლი კარგად იცნობს – ხუთი თუ ექვსი თვეა, მაბათ-კვირას არ გამოგოვებს. ორ-სამ საათს დარჩება სასაფლაოზე. აქეთ ყოველთვის ანთებული მოდის, თითქოს საყვარელ ქალთან პაემანზე მიეჩქარებოდეს. სანამ მანქანა სასაფლაოამდე მიეა, ენას არ გაანერებს. ათასნაირ ამბებს ყვება, თითქოს სხვა საბრუნავი არა ჰქონდეს. მძღოლს მეგინარა მგზავრები არ უყვარს: მათი ლაქლაქი ყურადღებას უფანგავს, გზა კი ყოველთვის გადაგეირთულია...

ახლა იქიდან ბრუნდებიან, ხმას არაკინ ღებს. ისე არიან მოთვინთლები, ვრძნობისაგან დაცლილები, კრინგის დაძერის თავიც არა აქვთ. აგერ, ამ შავებიან ქალბაგონს, აღარავინ დარჩენია – ქმარი და სამი შვილი ამ სასაფლაოზე გინისვენებს. არავისთვის შეუნიელია თავისი უბედურება. ფიქრობს, ჩემი რადაგმ მიეუმატო, თავიანთი მწუხარებაც თავშესაყრელად აქვთო. კუთხეში მიმჯდარი ორი ახალგაზრდა ერთმანეთს ეჩურჩულება – ისინიც კი ვრიდებიან ხმამაღლა ლაპარაკს.

და მიქრის სიგარეგის კვამლით გაჭვირგლული, მწუხარებით დაბაფრული ადამიანებით დახუნძლული „რაფა“.

ესეც ბოლო გაჩერება. მძღოლი სალონისაკენ იხედება:

– ხუთნი არიან, – ეუბნება მამაკაცს. მერე ისევ მგზავრებს მოუბრუნდება და მათ გასაგონად ამბობს:

– ამ ახალგაზრდისასაც ეს კაცი ისღის!

– რაგომ, ჩემი შვილის ფულს მე ვერ გადავიხდი? – უკადრისობს ერთი ქალბაგონი.

მამაკაცი ნათქვამს ყურადღებას არ აქცევს. მძღოლს ფულს უგოვებს და „რაფიდან“ გადადის.

– ერთადერთი შვილი აფხაზეთში მოუკლეს, შეგობრებთან ერთად გაპარული, – ამბობს მძღოლი, – ყოველ შაბათ-კვირას დადის სასაფლაოზე...

ქალბაგონი უხმოდ ჩადის.

ტაქსი სწრაფად იცლება.

ხალხში შერეული ის მამაკაცი ისევ ცალ-ცალკე მიდის – თითქოს თავი ცალკე, ტანი – ცალკე, ფეხები – ცალკე. მიდის და, ვერც კი გრძნობს უკან მიდევნებულ თანამგრძნობთა მზერას...

ამ მოთხრობილ ამბებს კონკრეტული მისამართი აქვს. ერთი პირობა ისიც კი ვიფიქრე, ჩემი გმირები ნამდვილი გვარ-სახელით მოვიხსენიო მეთქი, მაგრამ სოფელიც და თვითონაც ისე შეეხებიან მეტსახელებს, გადავიფიქრე: ასეთი ტკბილ-მწარე ამბები ხომ ამ ყამარარულ ცხოვრებაში ყველგან ხდება.

ავტორი.

ნათხოვარი ღორი

კუპრაჭამ სანიერე დეკემბრის პირველ რიცხვებშივე დაბარა. კლანჭა საუღლდაუღლოდ ამორჩია და ნაკვეთის თავში გამოიგანა – გამომრება და დავწკეთო.

– ქვები დაამარე, თორე ქარი ისევ ნაკვეთში შაიგანს, – შეეხმიანა გმად მიმავალი ხინკალა.

– შაიგანს და მეც ისევ გამოვიგან! – შესცინა კუპრაჭამ.

– რა უნდა ლაითესო? – დაინტერესდა ხინკალა.

– ნიორი. შარშან არ ივარგა, ხუ საყიდელი გამხდა. აბა, უნიეროთ კიღენა, ჩვენი ყოფნა შეიძლება? ვერაფრითენ ვემო ვერ ჩამიგანებია...

– მაი, კაცო! მეც ეერუ არა ვარ? მერე იკვეთი ღორები მყავ, იკვეთი, ქოხები ასკდებათ. იმათ შეკეე რა აჯობებს.

– სარემოდ მაინე არ ვაიხელ ღა!

– შენ ხო კალთეა მახეე, აი! როდისღელ ბზეი ანიავეებ? შენი ღვინი ვემო ღამავიწყდა კიღეც...

– ჰაბაბაბაბა! რა სანაეიღეე ხარ! შენ არ იყავი, ჩემ ეშოი იგრე ვაიგეყვერი, ტუსკიამ ძლიე წაგაყვანა!

კუპრაჭა და ხინკალა ბალღობის მეგობრები იყვნენ. ყოველდღე არა, მაგრამ, როგორც თვითონ იგყოფნენ ხოლმე, კეთრაში ერთხელ მაინე „ამოწეშებდნენ“ თავიანთი ცოლების გამძლეობას – თუ ჭიქას პირს მოკკიღებდნენ, ღეღის ძუძუს მიძუძგურებული ეოჭებიეთ ვეღარ მოაკილებდით. ცოლებსაე, რა თქმა უნდა, მათთან ერთად უნდა ეთიათ ღამე!

– რა ბაქ, ღეღაკიეი! – კარის ზეურბლიდანვე იკითხავდა კუპრაჭა (ან ხინკალა).

– რა და ისევ ისა! – უპასუხებდა მეუღლე.

„ისევ ისა“, თურმე, ჩვენი მამა-პაპური, ამოლუსული, ღორის ქონით, პიგნით, ქინძითა და ქინდარ-ომბალოთი შეზავებული ღობიო არა ყოფილა?!

ასე გავრცელდა სოფელში ღობიოს ახალი სახელი – „ისევ ისა“. და რახან ჩვენს სოფელში ხშირი სტუმრიანობა იცოდნენ, „ისევ ისა“ მალე მთელს რაიონს მოეღო.

– წიფლიჩიგმა ღორი ქელეხში დაკაპიეთ? – იკითხა ხინკალამ.

– არა.

– ვითომ, რაგომაო, ა?

– აბა, რა ვი! ღორი რო არა მყავ, ალბათ, იმიგო! ეგ იგრე არ გაგორდება, ძურწა არ აიკრაი.

– უყურე რა ცოგანია! ვინღა, ერთი ოინი ვუყოთ?

– რა ოინი?

– რა ღა, ჩემი ღორი წამაიყვა...

– მერე?

– რა მერე, მაგი სახლი წინ არ უნ გამაადგარო? მერეკე ხო ქყავ ღასაკლავი. თავ მოვიჭრი, თუ გამოეგგოვიი... შენ ეერე მაიქეი. კოეში სადილობისაა არი კარგი, თორე, მერე ვინღ ჩექმაში ჩაიღე ღა ვინღა თავქვეშ ამაიდე. თონე არ უნდა ეაგიო...

– ერთი მაგისი! მე კაცთან მხარანინ ქეიფი, თორე, ღვინოკა მაქ ღა არაყეე.

ეკუპრაჭოდ მარგო წიფლიჩიგმა როდი დაკკა ღორი. არე პაკასოს დაუძახნია, არც სანაიას, არც კიპაჭოს.

ხინკალას რჩეეა კუპრაჭას მაინე ჭკეაში დაუჯდა – ღორი ინ სადამოსეე წამოიყვანა. სულ ჭყეიგინ-ჭყეიგინით ჩამოაგარა. მთელმა უბანმა გაიგო, კუპრაჭამ ღორი მოიყვანაო.

იცოცხლეთ, კარი აუგალახეს. ღეე ერთი იყო და სამი კაცი მაინეე ეძახდა, წამო, ღორი დავკალთო.

წიფლიჩიგმა მეორე ღორიე დაკკა. კუპრაჭა სუფრის თავში წამომჯდარიეო და ქონიან თითებს ილოკავდა.

ჩამობნეღდა, წიფლიჩიგის ცოლმა, მეკანომ, ლამფა მოიგანა და, უცბად, ნათურაე არ აღუღღეღდა?

– შენი ჩამრთველის კარგებში კი გავიარ-გამოვიარე, აბა! – წამოიძახა წიფლიჩიგმა.

– რანაირი ხარ, კაცო, ენა ვერ უნდა ღაიყენო? ჩართო, ხო არ გამორთო?

– მეეპასუხა მალანო.

– ისევ მაგან არ უნდა გამორთოი, რო? – არ დაუთმო ქმარმა.

– წიფლიჩიგი მართალია – კაცმა საქმე უნდა ღაიწინაურო! – კვერი ღაუკრეს ძმაბიეებმაე.

– სიეილით ვეღი რომ იჯვრეს, კუპრაჭასთვისაეე მოიეალეს:

– შენ როდისეა უნდა ღაგვიძახო, აა?

– მე რო ღორი არა მყავ! – „გაიკვირვა“ ინან.

– როგორე არა ეყავ! ამ ორი კვირი წინ რო ჩააგარე?

– როგორე ჩაეაგარე, ისევ იგრე ამოვაგარე, – ჩაიცინა კუპრაჭამ.

– ხინკალახი იყო. თითონ ქალაქ წაეიდა და მოსაველლად ღამიგოუ. გუშინწინ ისევ ავეუვანე...

„ღორის ქელეხები“ ეკეე „ილეოდა“. კუპრაჭამ ეს კარგად იცოდა და საიდუმლოე ამიგომ ვაამხილა.

ეკინეს და რა ეკინეს: მუღლეეი ხელითი ეჭირათ.

– მაგაი შენ ეერ მაიფიქრებდი, მკეღარო! ხინკალაი ოინეებია.

– ხელამ, კაცო, როგო გაგეპაპაშაეეეი!

– მაი რა გეგონათ. თქვენ რო მწვადაობდით, მე „ისევ ისა“ შეღგა ხოლმე ჯამით... თქვენნი მოსაგეკეეები კბილები ღიდი ხანია, მოვიეკვალე... – შეიმობდა კუპრაჭა.

კანფეტი მუყაოს ყუთზე

ერმომანეთისაბაშ კარგა მანძილით მოცილებულ ორ ნაკვეთში პარკუჭა მონაცვლეობით სახეხა და ნიორს თესავდა ხოლმე. ყოველთვის ჩინებული მოსავალი მოპყავდა. ცოლს ნაკვეთში არ გააჭაანებდა, ოჯახის საქმეს მიხედეთ. თვითონ დაბარავდა და სარეველებისაგან გაწმენდდა, თესვის ვადები რომ მოვიდოდა, ნაკვეთის თავიდან ბოლომდე ბაწარს გაჭიმავდა. ხახესაც და ნიორსაც მწკრივები დათესავდა. მერე თოხნაც იოლი იყო და მარგალაც.

არეულმა დრომ ხელმრუდე ადამიანები მოამრავლა. რასაც მისწვდებოდნენ, ყველაფერს იპარავდნენ. ათი თვალი და ყური უნდა გამოგეტა, რომ მშრალმე არავის დაეგოვებინე.

პარკუჭა თავის ნაკვეთს თავს დასტრიალებდა. მოსავალს კარგი პირი უნანდა. – ოჯახში რაც ვვჭირდება, დავეგოვეთ, დანარჩენს გავყიდი და ორიოდე გრომს გამოვრჩები, – ეტყოდა ხოლმე ცოლს. ერთ ნაკვეთს რომ დახედავდა, მერე მეორეში გადავიდოდა. ხახეიე და ნიორიე ორჯერ გათოხნა, მორწყა კიდეე. ნიორს ფოჩის წვერები რომ წაუხმა, ცხენის კუდივით განსაკეა – ძირი მალე დამსხვლდებაო. ამას კი ორი დღე მოანდომა.

– ამაილე, კაცო, ცარიელზე არ დაგეხვენ, – წარა-მარა ეუბნებოდა ცოლი.

– ღამეე იმითეინა ვეეხამ, ჩემი ნაშრომი ვიღაცაი გავაგანინ? როცა ხოში მეეწვა, მაშინ დავეგლეჯიგ.

– კარგი. შენი საქმისა მენ იცი, მაგრამ... – ენას არ ასვენებდა ცოლი.

პარკუჭამ ყურიე არ შეიბერგყა. მაშინაც კი არსეინი დარჩა, როცა მისი მომიჯნავის – ლაკის ნიორი ჩაალეური გზას გაუყენეს.

მიდი-მოდიოდა თავის ნაკვეთებში, თან ყველას გასაგონად ხმიანობდა, აქაოდა, აქა ვარ, ემანდ, ღმერთი არ გაგიწყრეთ, არაფერი შეეეშალოთო.

არ ვიცი, ვის შეეშალა, მაგრამ ერთ ღღეს პარკუჭას გადაშვებული მინდორიდე დახვდა. სადღა იყო ისევ ნაქეები ხახეი!

ღიღხანს იბობოქრა პარკუჭამ. ხახეიკე მეკერს არც მეკღარი შეარჩინა, არც ცოცხალი. ხან აქეთ ეეა, ხან იქით, თოფიე დასცალა, ჩაბარა ქურქეის კეალს, რა თქმა უნდა, ვერ მიაკნო.

როდის-როდის მეორე ნაკვეთიც გაახსენდა და ახლა იქით გაიქეა.

თქვენს მკერს, ის ღღეში ჩაკარდა! თურმე, სანამ იქით ბობოქრობდა, მეორე ნაკვეთიც პირწმინდად გავსუფთავებინათ.

ნაკვეთის თავში, მუყაოს ღიღ ყუთზე, ორი ცალი კანფეტი დაეღოთ.

– არ იდარღო, პარკუჭ! მწარე მიგეაქ და ტკბილს ვიგოვებთ“, – ეწერა იმ ყუთზე.

– ახაა, ახა! ჩემ ღეღაკეე რაღა ვუთხრა, კაცო!

მერე, თითქოს ყველაფერში ცოლი ყოფილიყო დამნაშავე. გულიღან შეუკურთხა:

– გაიეი მაგისი!

სპორტი

„საქართველოს რესპუბლიკის“ სპეციალური გვერდი

ფიხბურთი

მოსახლენი მაინც მოხდა

ოსტინელებს „დინამოსა“ და „მოროსანელის“ გუშინდელი მაგჩი დასრულდა ფეხბურთელთა ეროვნული თასის გათამაშების მერვეფინალური ეტაპის პირველი რაუნდი.

მოიოელეთა მთავარმა მწვრთნელმა ჯაუფაო გუდუშვილმა ორე დღეის ბანაკი აირჩია, რის გამოც სასკოლო შეხვედრებიდან ვერ მოხვდნენ ეროვნულელი და ეონარდელი. „სტურუს“ ასოციაციას კიდევ უფრო გაურთულდა მოიოელეტა წუთილან, როდესაც ჩიხარაკოთან მოკიბრაკას ბალეული ბრალის გამო გიოგოლაძეს მინდორი დაუოვა. მიუსდაგად საგრძნობი დანაკლისისა, „მორკინალი“ გაიმის მიწურულამდე წარმატებით უმკლავდებოდა მეტოქეს. ეკანში შესვლისას წინ გაიმსა – ეოფანაიშილი და მეუჯრმა 4-ე და 44-ე წუთებზე შედიმედ ორი გოლი გუგანაკ ეკორაბაძეს, რომელსაც გუშინ 22 წელი შეუსრულდა.

მართალია, მეორე გაიმში მდგომარეობის გამოსასწორებლად სარბიელზე ეეგრიაშვილი გამოვიდა და ეონარშელიი, მაგრამ დინამოელთა შერეულმა უკეე შეუძლებელი იყო. რამდენიმე გამოუყენებელი სახიფათო მომენტის შემდეგ (ალექსიძე, ხიმრიკი) ქვეყნის ჩემპიონებმა კიდევ უფრო გაამეტეს უპირატესობა – შეცვლელად გამოსულმა ლემეგარაძემ 67-ე წუთზე შუსგად დაარეკა პენალტი – 3:0, რითაც 25 ნოემბრისთვის დანიშნული საპასუხო შეხვედრა ფორმალობად აქცია.

გია ალატონიშვილი.
ალექსანდრე კოტორაშვილის („ლელო“) ფოტო.

ევროტურნირებზე

მეტოქენი დაწყვილდნენ

გაუწყობთ შვეიცარიაში მონყობილი უეფას თასის გათამაშების მერვეფინალური ეტაპის წილისყრის შედეგებს:

„ლაციო“ — „რაპიდი“,
„ზალკე-04“ — „ბრაგა“,
„ტენტა“ — „ოსლო“,
„ასოციაცია“ — „ატლეტიკო“,
„სტრასბური“ — „ინტერ“,
„სტიაუა“ — „ასტონ ვილა“,
„აიაქსი“ — „პოზუმი“,
„ჯარლსრუე“ — „სპარტაკი“.

მატჩები 25 ნოემბერს და 9 დეკემბერს გაიმართება.

რასა იქმთ ჩემპიონებო?

ჭიდაოგის დიდოსტატი

დღეს გიორგი სხირტლაძეს 65 წელი შეუსრულდა

ბოლოს და ბოლოს ახდა ოცნება – 1959 წელს თეირანში ენობილი ქართველი ფალავანი გიორგი სხირტლაძე მსოფლიო ჩემპიონი გახდა თავისუფალ ჭიდაობაში. მრავალი ათასი მაყურებელი მიესალმა ქართველ მოჭიდავეს, მათ შორის თვით ირანის შაპიე, რომელიე მოხიბლულა ეოგის ჭიდაობით. მაშინ გიორგი სხირტლაძე 27 წლის იყო. ღღეს, 9 ნოემბერს, ეი მას 65 წელი შეუსრულდა.

ცნობილი მოჭიდავე და მწვრთნელი იან დიმოვი თავის წიგნში „საქართველოს ფალავნები“ (1987 წ.) სხირტლაძისადმი მიძღვნილ სტატიას ასე ამთავრებს:

„რაჭველ ჭიდაობის მოყვარულებს ეული სწყდებათ. მათი კეთილიდან ჯერ არავის ყოფილა ოლიმპიური ჩემპიონი. როდის შეძლებენ ამ მდგომარეობის გამოსწორება? ვინ გააკეთებს ამას?“.

1988 წელს ხელში დავით ეობეკიშვილმა ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონობა მოიპოვა და ერთ-ერთმა პირველმა ბაგონმა ეოგიმ მიელოცა ეს დიდი გამარჯვება. თავის დროზე მასაც ასე მიელოცეს, ოღონდ ოლიმპიური ბრინჯაო, რადგან მელბურნში, XVI ოლიმპიურ თამაშებზე, არაობიექტური მსაჯობის გამო, ეოგის მხოლოდ მესამე ადგილი ერეო. ასევე მსაჯების მიკერძოებით დაკარგა მას ოქროს მედალი 1957 წელს სგამბელია მსოფლიო ჩემპიონაგზე და ვერცხლის მედალს დასჯერდა.

1960 წელს გიორგი სხირტლაძემ რომის XVII ოლიმპიურ თამამებზეც ვერცხლის მედალი დაისაკუთრა.

იგი საბჭოთა კავშირის 4-გზის ჩემპიონია, საბჭოთა კავშირის ხალხთა I სპარტაკიადის გამარჯვეული.

1960 წელს საკავშირო პირველობა თბილისში გაიმართა, მაშინდელ „ლენინის“ დარბაზში. ბედნიერება მხვდა წილად, თვალი მეფლეგნებინა მისი ჭიდაობისთვის. ეოგიმ ყველა მეგოქე დიჯაბნა და დამსახურებულად მოიპოეა ჩემპიონობა. გიორგი სხირტლაძე განსაკუთრებით ძლიერი იყო ჩიქარჯანში ჭიდაობისას.

ბაგინ ეოგისთან დიდი ხანია მეგობრული ურთიერთობა მაკავშირებს. იგი დინჯი და აუჩქარებელია, ყურადღებიანი და კეთილი ადამიანია, საქართველოზე, განსაკუთრებით რაჭაზე, თავის შმობლიურ ოიფულ მთისკალთაზე, მამა-პაპისეულ სახლზე უზომოდ შეყვარებული. ორი ვაჟაკეის მამა და სამი შვილიშვილის ბაბუა კარგი მეულეე და მეოჯახეი. ბედნიერია ქვეყანა, რომელსაც ასეთი შვილები ჰყავს.

ვაჟა ჟიაურელი.

სპარტაკიადა

სტარტზე არიან მედიკოსები

ბუშუნ სპორტკომპლექსს „ომეღის“ დარბაზში საზეიმოდ გაიხსნა არასახელმწიფო უმაღლესი სამედიცინო სასწავლებლების პირველი სპარტაკიადა, რომელიე ორ დღეს გაგრძელდება. პროფესორ-მასწავლებლები და სტუდენტები პირველობას ეიელებიან ერთმანეთს სპორტის ექვს სახეობაში.

მეჯიბრების სამეიმო გახსნისას სპარტაკიადის მონაწილეების მიესალმნენ ჩინური მედიცინის ინსტიტუტის რექტორი პროფესორი დავით კორძაია, თბილისის მერიის სპორტის სამმართველოს უფროსი ელადიერ ანეკავა, საქართველოს ჯანდაცვის სამინისტროსა და ჩინეთის სალეჩოს წარმომადგენლები.

სურათზე: სპარტაკიადის საზეიმო გახსნისას.
ალექსანდრე კოტორაშვილის („ლელო“) ფოტო.

სხვადასხვა

ისტორიაში მაისურიც შევიდა

„პაუს ღერ გეშმსტე“, ანუ ჩვენებურად ისტორიის სახლი – ასე ეწოდება ბონსს მუზეუმს, სადაც ამეერიდან სხვა რელიკვიებთან ერთად გამოფენილი იქნება ერთ-ერთი ყველაზე პრესტიჟული ველოსიპედოლამი „ტურ დე ფრანსის“ გამარჯვებულის (ეს კი გერმანული სპორტის ისტორიაში პირველად მოხდა) ან ულრიხს ყვითელი მაისური. ახალი ექსპონატის მეზობლად იქნება გერმანელების მიერ მოპოვებული სხვა ნაღვაღლე – ფეხბურთელ ფრიე ვალტერის ბუცები. მან ხომ 1954 წელს მსოფლიო ჩემპიონობაში გერმანიის ნაკრები გამარჯვებამდე მიიყვანა, და კიდევ, ერთი მაისური – ის ეეუფენის 1966 წლის მსოფლიო ჩემპიონის საგზაკეციილო რბოლაში რედი ალეიეს.

მუზეუმის დირექტორმა, დიდხანს რომ არ უფიქრია, საპასუხო საჩუქარი მიართვა 23 წლის ულრიხს – პირსაწმენდი წარწერით: „ბოლოს და ბოლოს დასვენება!“

ეინინი უნდა ახსოვდეთ

ეიღას გავახსენებეთ, როცა ჩვენ წავალთ? – ასეთი კითხვა ბევრს ებადება, მათ შორის ლეგენდარულ თარჯამნენს რონალდო ნინჰიოს, რომელსაც შუდამ მიაჩნდა, რომ მისი მქუხარე დიდება გარდამავალია. ზავა დრო და დამეიწყებენ – ამბობდა ის. მაგრამ არ დავიწყებენ.

გადაწყვეტილია, მისი მიღწევები უკვდავყოს მძლეოსნობის დიდების დარბაზში ინდიანაპოლისში. საზეიმო ცერემონია გაიმართება 4 დეკემბერს დასასში ამმ მძლეოსნობის ფედერაციის სხდომაზე.

დიდების დარბაზის ორი ახალი წევრი სპრინტერები 40 წლის ქალი ეეველს ეშფორდი და 53 წლის პენრი კარრი. ამ შესანიშნავ სამეულს შეუერთდება ხპორტულ სიარულში სახელმოხეეჭილი პენრი ლასკოსი. მან 42-ჯერ გაიმარჯვა ეროვნულ შეჯიბრებებში.

კალათბურთი

„დინამომ“ „ვითას“ წინსვლა შეაფერხა

ვერსს პარკის ბაკეშთა სკალათბურთი ცენტრში გუშინ კალათბურთელთა ეროვნული ჩემპიონობის მთრეგი მაგჩები გაიმართა. გასაკეთრებულ ინგერეს იწვევდა ორეული შეგოქეეების – სავართველოს ჩემპიონ „ეითას“ და ვიეეჩემპიონ „დინამო-1“-ის შეხვედრა. ამ პაექრობაშეე ჩემპიონები დაეშარეხეალად მოეიდნენ, დინამოელებს კი ორი მაგჩი აქონდათ წაგებული.

პრინციპეი ორთაბრძოლის პირველი ნახევარი გარდამავალი უპირატესობით მიმდინარეობდა, მაგრამ გაიმის მიწურულს ბეკანიშეილისა და ხოშგარიას შუსგი გყოოდენეი ანაგარიშეი სხეობა ოთხ ქულამდე დაიეანეეს – 78:74. „დინამოს“ მთელი ნახევარი საათის ნაშრომ-ნაამაგარი კინალამ წყალში ჩაეყარა. გამოდგილმა მწვრთნელმა ლევან მოსეშეილმა წაგების საფრთხე ეიგეშანა და წუთმესეეუნება ბიღო. დამრიგებლის სიბეკვამ გაგჩრა – დინამოელები კეკლუ მოეკი ძალით ამოქმედდნენ. ჩემპიონობის განსაკუთრებით გაეკეირდათ ბეკანიშეილისა და ხოშგარიას ეიერშეების შეერეება. მათ შეედიმედ მოთამაეეს სამქეულიანები „ეითას“ კალათში (ამ მაგჩში ბეკანიშეილმა საკეთარ გუნდს 40 ქულა შეესინა, ხოლო ხოშგარიამ – 30). საბოლოოდ გაიმარჯვა „დინამომ“ 103:90 და წლეკანდელი გათამაშების ერთ-ერთ ლიდერს პირველი მარცხი აგეშა.

– ეს შეხვედრა აუცილებლად ენდა მოგეეეო. – გეეთხრა „დინამოს“ მთავარმა მწვრთნელმა ლევან �oსეშეილეა – მეკიმე წაგებას შეიძლება ბიეეში ფსიქოლოგიერად ეგრეგხეა. ეს კი მეელენინოთვის ბრძოლამი ხელს მეეგემლიდა. მართალია, წლევანდელი „დინამო“ ის აღარ არის, რაც მარშან იყო, რადგან რამდენიმე კალათბურთელი გამოეეეალდა, მაგრამ პოზიციების დათმობას არ ვაპირებთ. მთავარი პაექრობები წინ არის.

გუშინვე ჩემპიონგის კიდევ ორი მაგჩი გაიმართა. საქართველოს დავით ალმაშენებლის სახელობის უნივერსიტეტის გუნდმა ითლად სძლია თბილისის „მერანს“ – 106:65 (55:33), ხოლო შეჯიბრების ერთადერთმა დაუმარცხებელმა კოლქეეიეეეა – რუსთაველ „ამოგმა“ გაგეხა საქართველოს გეუნეური უნივერსიტეტის სტუდენტთა მეფგარი წინააღმდეგობა – 109:92 (52:40) და გათამაშების ცხრილში, რომელსაე ამჟამად უკვე ერთპირფეხულად ეფგას სათავეში, მორიგი გამარჯვეებ ჩაიწერა.

ვაჟა დანელია.

სურათზე: ლევან მოსეშეილი — მიზანი მხოლოდ პირველი ადგილია.

საქართველოს რესპუბლიკა
№280. კვირა. 9 ნოემბერი. 1997 წელი.

იუმორი

ინსპექტორმა ... ოყდახუნი ... ...